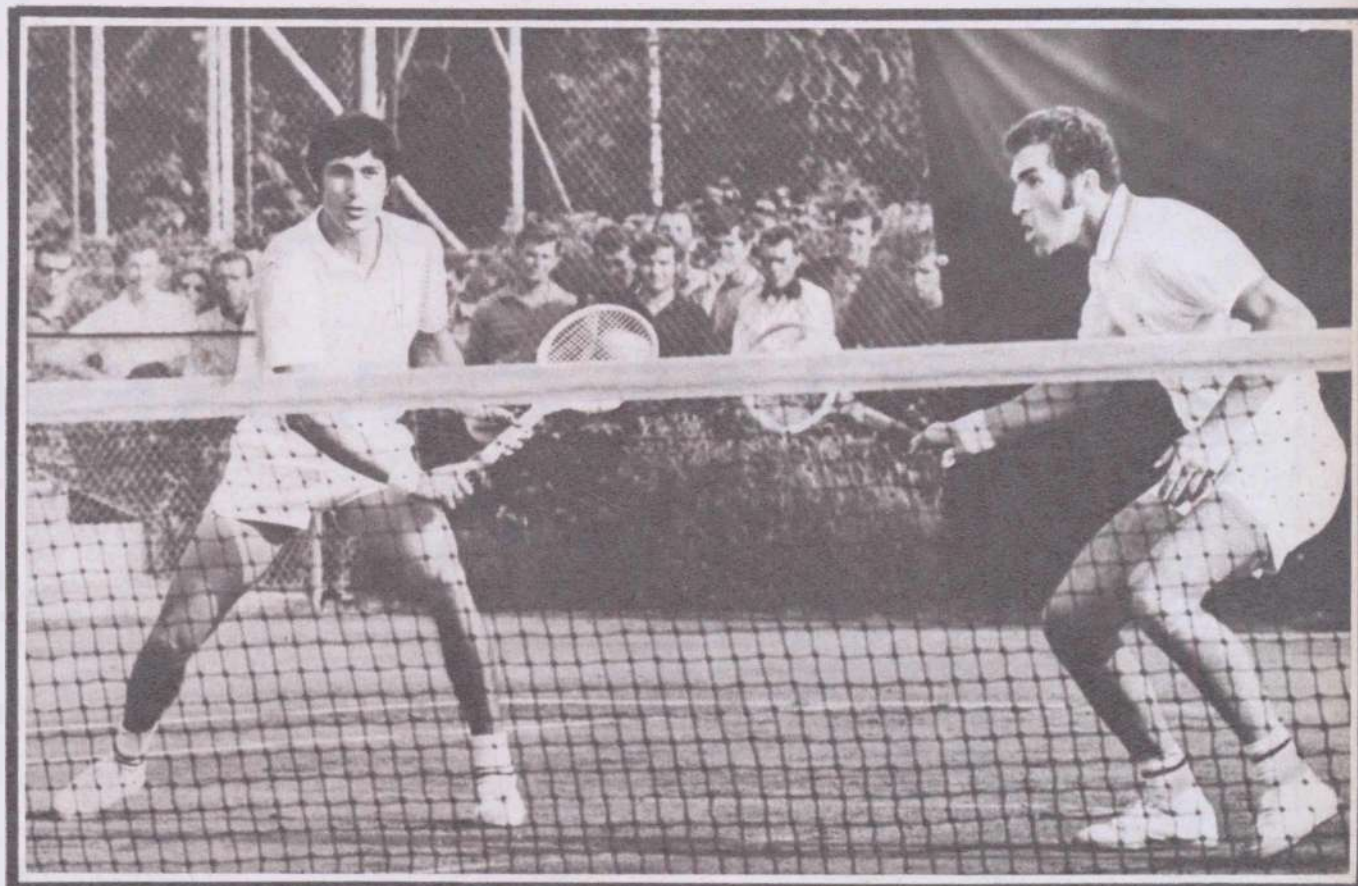

TRĂIASCĂ 23 AUGUST MAREA SĂRBĂTOARE A POPORULUI ROMÂN!

SPORTIVII
ROMÂNII
INSTALTESC
LA MARE
DE LAUGUST
PRIN
VICTORIE
MARE
ASUNET

ILIE NĂSTASE și ION
ȚIRIAC au ridicat pe
Wimbledon prestigiul
tenisului românesc (RO-
MÂNIA-ANGLIA 3-2).

IVAN PATZAICHIN și
SERGHEI COVALIOV pe
podiumul învingătorilor
la Campionatele euro-
pene de la Moscova (proba
de canoe-dublu 1000 m.)

SPORT

AUGUST 1969

16

CONGRESUL AL X-LEA

a ales ca secretar general al P.C.R.

pe tovarășul

NICOLAE CEAUȘESCU

Într-o atmosferă de puternic entuziasm și într-o deplină unanimitate, în spiritul propunerii făcute de toate conferințele organizațiilor județene de partid, de toate organizațiile partidului, însușindu-și concluziile adoptate de toate secțiunile Congresului, exprimând voința fierbinte a tuturor comuniștilor și a întregului popor, Congresul a ales în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român pe tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, fiul cel mai iubit al poporului român.

TOT MAI SUS PRESTIGIUL SPORTULUI ROMÂNESC!

Congresul al X-lea al partidului — Congresul întregului popor, cum a fost denumit pe bună dreptate — reprezintă o strălucită pagină în istoria României socialiste. Lucrările sale, la baza cărora a stat Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, s-au desfășurat într-un avântat spirit creator, de maximă exigență și înaltă responsabilitate, au constituit un strălucit exemplu de patriotism fierbinte și consecvent internaționalism. Congresul a făcut bilanțul activității, încununată de succese, desfășurată de poporul român sub conducerea partidului său comunist și ne-a înfățișat imaginea clară, realistă și însuflețitoare a celor ce urmează să înfăptuim în viitorii ani, pe drumul luminos al socialismului și comunismului.

Împreună cu toți ceilalți oameni ai muncii, sportivii, întregul activ al mișcării sportive — creată și condusă de Partidul Comunist Român — au aprobat în unanimitate și se angajează să dea viață programului elaborat de Congresul al X-lea. În re alegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în înalta și plină de răspundere funcție de secretar general al partidului am văzut împlinindu-se voința noastră, a tuturor, pentru că simțem convingeri că aceasta reprezintă o cheazășie a îndeplinirii cu succes a istoricelor hotărâri ale Congresului.

Sarcini mari și de răspundere ne revin nouă, celor cărora ni s-a încredințat misiunea de a înfăptui politica partidului în domeniul educației fizice și sportului, ridicată la rangul de activitate de interes național.

Îmbunătățirea stilului de muncă al tuturor organelor sportive, cluburilor și asociațiilor, al federațiilor și secțiilor, ca și al organelor de conducere ale C.N.E.F.S., întărirea disciplinei în muncă și pe terenul de sport, ridicarea exigenței și spiritului de răspundere la toate nivelele, dezvoltarea mai largă a practicării exercițiilor fizice, a activităților sportiv-recreative și turismului — potrivit noilor cerințe — perfecționarea continuă a procesului instructiv-educativ în sportul de mare performanță, folosirea intensivă și gospodărirea mai bună a bazei materiale — iată numai câteva din principalele coordonate ale muncii noastre viitoare. Este angajamentul nostru față de partidul iubit, căruia îi datorăm toate câte s-au înfăptuit pe tărîmul mișcării sportive și căruia îi închinăm, din adîncul inimii, toate succesele noastre.

Conf. univ. Ioan KUNST-
GHERMĂNESCU
Secretar al C. N. E. F. S.

Alături de toți oamenii muncii din patria noastră, și noi sportivii am urmărit cu deosebit interes lucrările celui de al X-lea Congres al Partidului. Am aflat, prin cuvîntul tovarășului Nicolae Ceaușescu, despre grandioasele perspective ale țării, despre uriașele realizări obținute pînă acum sub conducerea partidului. Am citit în ziare salutul adresat Congresului de către oaspeții veniți de peste hotare și am fost mîndru văzînd cît de prețuită este politica partidului și cît de admirată este țara noastră.

În aceste zile, întregul popor român sărbătorește împlinirea a 25 de ani de la acea măreață zi de 23 August 1944, care marchează eliberarea patriei. Succesele obținute în întreaga noastră economie stau mărturie că oamenii muncii au răspuns cu entuziasm la chemarea partidului, că au ținut seama în activitatea lor de prețioasele indicații date de partid.

Pentru noi, sportivii, toate aceste victorii prezintă îndemnuri în pregătire, obligîndu-ne moralmente să fim mereu în fruntea întrecerilor la care participăm pentru a apăra, la rîndul nostru, frumosul prestigiu de care se bucură astăzi România peste hotare. Condițiile excelente de pregătire pe care le avem, sprijinul de care ne bucurăm, atenția și simpatia cu care simțem înconjuurați, toate creează un climat prielnic marilor performanțe. Sînt sigur că în anii ce vor urma, noi, sportivii, vom aduce patriei tot mai multe medalii de aur. Partidul nostru ne învață să privim cu optimism către viitor. Pentru sportivii «viitorului» cel mai apropiat și cel mai important îl reprezintă Jocurile Olimpice din 1972. Cu toți le așteptăm cu încredere, pregătindu-ne, în același timp, cu vrednicie.

Aurel DUMITRESCU
campion european de box

De mic eram puternic. Și bine dezvoltat. Îi dominam pe copiii de o seamă cu mine. Cu trecerea anilor, am ajuns să fiu cunoscut în tot orașul meu, Tîrgu-Mureș. Dascălii, apoi profesorii de la liceu, cu toții îmi spuneau: «loșca, ești înalt și puternic. Apucă-te de sport. Fă atletism și vei deveni un bun atlet, poate cel mai bun, cîndva, în România!» Treptat-treptat, ascultîndu-le sfatul, am schimbat promenada și alte distracții nefolositoare cu antrenamentele. Aveam tot ce-mi trebuia. Și la școală, și la stadion. În cele din urmă m-am hotărît: voi deveni discobol! Sfaturile antrenorului meu, la fiecare ședință de lucru, competența lui mi-au născut și altă dorință: să mă fac și eu profesor de educație fizică. Și iată-mă acum recordman al României la aruncarea discului, cu o vitrină încărcată de trofee și de suveniruri din țările numeroase în care am concurat, și — în plus — student la Institutul de Educație Fizică și Sport. Aniversăm 25 de ani de la eliberarea României de sub jugul fascist, și pot să declar în aceste împrejurări de mare sărbătoare că sînt fericit! Sînt fericit că mi-am putut și îmi pot vedea visurile cu ochii, pentru că partidul nostru iubit ne creează cele mai bune condiții de afirmare!

Iosif NAGHI
maestru al sportului

Printre multiplele probleme pe care le-a abordat raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu în fața Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, în mod deosebit ne-a reținut atenția modul în care a fost analizată cercetarea științifică și s-a apreciat valoarea ei practică.

Recunoscîndu-i însemnătatea noivoare, rolul său dinamic și răscolitor în dezvoltarea societății, raportul atrage însă atenția asupra faptului că cercetarea științifică trebuie să fie însoțită implacabil de o anumită finalitate, altfel își pierde sensul și rațiunea pentru care este organizată și sprijinită.

Stimulați de această subliniere, lucrătorii Centrului de cercetări științifice al C.N.E.F.S. au reanalizat căile pe care dorim să le urmărim pentru ca munca noastră să ajungă mai exact și pe drumul cel mai scurt în cîmpul practicii domeniului pe care îl dorim continuu ameliorat. În această rediscutare am găsit util ca metodele elaborate în cadrul experimentelor să fie atestate de federațiile beneficiare și, apoi, să le prezentăm specialiștilor pe care să-i obișnuim cu aplicarea lor. De asemenea, formarea din rîndul cercetătorilor a unor brigăzi complexe care să asiste, să înregistreze și să interpreteze datele obiective culese nemijlocit din procesul educației fizice și al antrenamentului, ne va apropia mai mult de realitățile terenului, ne va conjuga eforturile care, uneori, se risipesc fără a fi împlinite la nivelul nevoilor și la locul îndeplinirii lor.

În acest fel tezele Congresului impulsionează activitatea în toate zonele ei de manifestare.

Conf. dr. Nicu ALEXE
Directorul Centrului de cercetări
științifice al C.N.E.F.S.

Aniversăm, în acest August ierbințe de vară, 25 de ani de la eliberarea patriei noastre. Sfîntul de veac ce s-a scurs, cu prefacerile sale, cu înnoirile și succesele obținute, sub conducerea partidului, în toate domeniile de activitate, ne îndeamnă și pe noi, sportivii, să facem un bilanț al realizărilor obținute pe terenurile și în sălile sportive. Rezultatele acestor 25 de ani de muncă entuziastă sînt fabuloase. Ca una dintre cele care cu puțin timp în urmă mă mai aflam, încă, în lupta pentru medalii și titluri, pot spune că succesele sportivilor români sînt dintre cele mai mari și ne putem mîndri cu ele.

Acum, cînd nu mai sînt la vîrsta marilor performanțe și am trecut în rîndul dascălilor pe tărîm sportiv, voi încerca să demonstrez că această... vîrstă a performanțelor poate fi prelungită prin elevii și studenții pe care îi îndrumăm și cărora noi, foștii campioni, trebuie să le transmitem și să le îmbogățim măiestria sportivă. Ne îndeamnă la aceasta conducerea înțeleaptă a partidului, condițiile create mișcării noastre sportive, ambiția de a menține sportul în pas cu celelalte activități aflate în continuu progres.

În curînd va începe un nou an școlar. Noi, profesorii de educație fizică, ne vom reîntîlni cu elevii și studenții reîntorși dintr-o frumoasă și meritată vacanță și vom porni împreună din nou pe drumul întăririi sănătății prin sport, vom porni din nou pe drumul marilor performanțe, așa cum ne îndeamnă și ne învață PARTIDUL.

Prof. Sonia IOVAN
maestră emerită a sportului

CRONICA A UNUI SI

În cadrul atotcuprinzător al cuceririlor revoluționare înlăptuite de poporul nostru, sub conducerea partidului, în cei 25 de ani care au trecut de la eliberarea patriei de sub jugul fascist, se înscrie și crearea și dezvoltarea mișcării sportive din țara noastră.

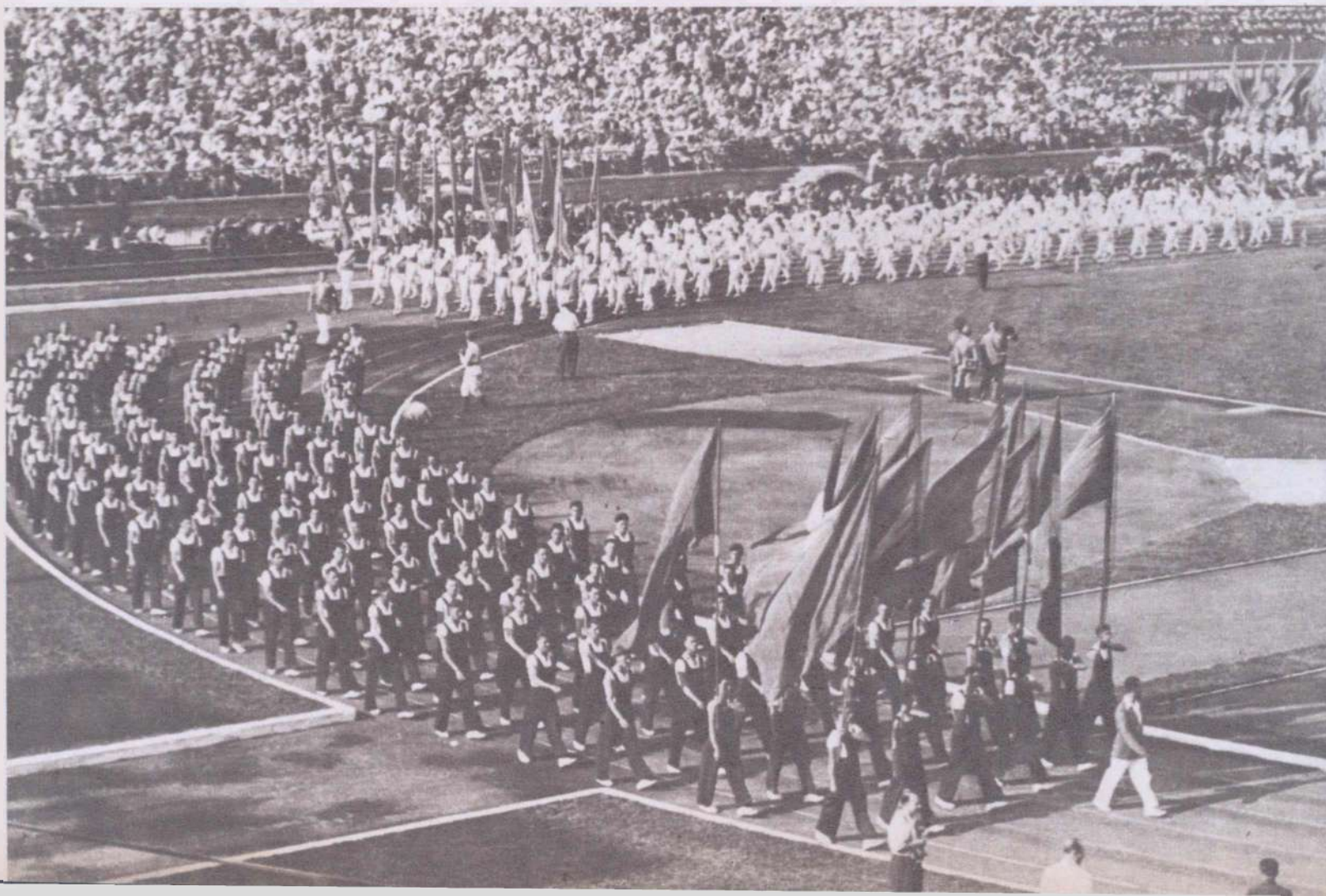
Pe temelia trainică a succeselor istorice obținute în economie, în creșterea neîncetată a nivelului de trai material și spiritual al întregului popor, exercițiile fizice și sportul s-au extins an de an, contribuind la menținerea și întărirea sănătății și puterii de muncă, la creșterea și educarea multilaterală a tinerelor generații, ca și la sporirea — și pe plan sportiv

— a prestigiului României socialiste.

În cele ce urmează ne-am propus, stimați cititori, să vă prezentăm momente din viața sportivă a acestor 25 de ani. Sînt mărturii ale grijii pe care partidul o poartă mișcării noastre sportive. Sînt, de asemenea, mărturii ale vigoarei și talentului tineretului sportiv al patriei.

Fie ca această sumară trecere în revistă a succeselor sportive cucerite în luminosul sfert de veac pe care îl sărbătorim să constituie un îndemn pentru noi și frumoase realizări în dezvoltarea educației fizice și sportului, pe care Partidul Comunist Român le-a ridicat la rangul de activități de interes național.

Stadionul Republicii 1948. Defilează tinerii participanți la prima ediție a «Cupei Tineretului Muncitor».

SPORTIVĂ ERT DE VEAC

1944 - 1948

Sărbătorim în aceste zile împlinirea a 25 de ani de la eliberarea României de sub jugul fascist. În existența milenară a poporului nostru, un sfert de veac reprezintă, desigur, o perioadă istorică scurtă. Dar ceea ce a reușit să înlăptuiască poporul român, condus de Partidul său Comunist cu înțelepciune, vigoare și statornică credință față de învățătura marxist-leninistă, reprezintă un uriaș salt calitativ în dezvoltarea societății noastre.

Marile evenimente istorice petrecute în al cincilea deceniu al secolului al XX-lea în România au fost hotărâtoare nu numai pentru transformarea structurii politice, sociale și economice a țării noastre, dar și pentru orientarea culturii sub toate formele ei.

Victoria insurecției armate, antifasciste, de la 23 August 1944, organizată și condusă de Partidul Comunist Român, a dat un puternic impuls luptei poporului pentru obiective mereu mai înalte ale progresului social, spre desăvârșirea revoluției burghezo-democratice. Înlăturarea ultimilor reprezentanți ai burgheziei din guvern și doborârea — la 30 Decembrie 1947 — monarhiei, ca și proclamarea Republicii Populare, au creat condițiile ca poporul român să treacă la rezolvarea sarcinilor revoluției socialiste.

În cursul mersului înainte spre socialism s-au produs mari prefaceri economice, sociale și politice și, odată cu ele, o adevărată revoluție culturală: crearea unei culturi socialiste în conținut și națională în formă.

Cuprinsă în cadrul acestei revoluții culturale, cultura fizică a devenit o problemă de stat. Ea formează tot mai mult un bun al maselor, contribuind la dezvoltarea multilaterală a omului nou, constructor al unei lumi noi, lumea socialismului.

DEMOCRATIZAREA FENOMENULUI SPORTIV

Anii de început au fost ani de căutare, în care s-a urmărit formarea tinerei noastre mișcări sportive într-o nouă matcă, în noi tipare democratice.

Să începem așadar jubileul sportiv al celor 25 de ani din noua Românie, prin a evoca începuturile organizatorice ale sportului nostru, imediat după 23 August 1944.

La 15 decembrie a primului an de la Eliberare a luat ființă Organizația Sportului Popular (O.S.P.) Organizația Sportului Popular, condusă de Partidul Comunist Român și sprijinită de sindicate și organizațiile de tineret, a luptat pentru a da activității sportive un conținut nou, pentru răspindirea exercițiilor fizice și sportului în masele muncitoare de la orașe și sate. O.S.P.-ul, care a ființat 5 ani, a constituit o formulă organizatorică originală, care a reprezentat premisa viitoarei mișcări sportive românești. El a devenit singurul organ investit de lege pentru a conduce mișcarea sportivă de masă și de performanță din țara noastră până în anul 1949 când, prin Hotărârea Biroului Politic al C.C. al P.M.R., s-a înființat Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport (C.C.F.S.) de pe lângă Consiliul de Miniștri.

ETAPA COMPETIȚIILOR DE MASĂ DE MARI PROPORȚII

În acea vreme de începuturi, de căutare, două mari competiții — de o amploare fără precedent în România — rețin în mod deosebit atenția crosierilor sportivi: *Cupa Unității Tineretului* (1947) și *Cupa Tineretului Muncitor* (1948). C.U.T.-ul și C.T.M.-ul au realizat primele întâlniri de proporții între sport și masele de tineri de la orașe și sate. Acestor întreceri de o amploare încă neunoscută în România li s-au mai adăugat și *Campionatul popular de schi*, crosul «Să întîmpinăm 1 Mai», «Campionatul popular de șah», care

au devenit mai apoi tradiționale. Aceste întreceri sportive populare au constituit embrionul revoluționar care avea să schimbe din temelii conținutul vechii activități sportive.

IZVOARE DE CADRE SPECIALIZATE

Odată cu reforma învățămîntului din anul 1948 s-au creat școlile medii tehnice de cultură fizică, iar A.N.E.F.-ul s-a transformat structural, devenind Institutul de educație fizică, transformându-se apoi în Institutul de cultură fizică (I.C.F.). S-au refăcut și terenurile și bazele sportive pustiite de război.

Aceste noi unități au constituit puternice baze ale tinerei noastre mișcări sportive, ele devenind principalul izvor de cadre și de sportivi de valoare, care aveau în viitori ani să facă să se vorbească tot mai insistent despre România ca despre o nouă forță pe mapamondul sportului.

ION MOINA — UN ATLET DE RENAME MONDIAL

În acești ani de început de drum, cînd țara încă nu-și vindecase rănile de război, desigur că ar fi fost exagerată pretenția la performanțe înalte. Și totuși...

În 1946 un tânăr atlet clujean, Ion Moina, înscris în dreptul cursei de 100 de metri cifra de 10,4 sec., cifră excepțională pentru acele vremuri, cînd, de pildă, în campionatul european suta se câștiga în 10,6. Numele lui Moina nu era cu totul izolat. El mai era însoțit de acela al lui Zeno Dragomir, simpaticul și mult-regretatul săritor cu prăjina, de numele unui Pompillu Stoichișescu, unui Dinu Cristea etc.

Și tot în această perioadă s-au afirmat între corzile ringului doi tineri boxeri — Ion Chiriac și Ion Popa — ce aveau să devină în anii următori antrenorii iubiți și stimați de astăzi, aceia care împărțind din bogata lor experiență în ring, au reușit să încununeze (anul acesta) capetele elevilor lor cu laurii cei mai frumoși, laurii mult-invidiați de campioni ai Europei.

Dar pentru a vorbi cu adevărat despre performanțe sportive să dăm cuvîntul anilor ce vin...

Crosurile populare «Să întîmpinăm 1 Mai» au fost întotdeauna printre întrecerile cele mai iubite de tineri. Iată un aspect de la marea întrecere desfășurată pe străzile Capitalei.

Ion Moina, unul dintre cei mai buni atleți români din toate timpurile, autorul aceluia excelent 10,4 pe suta de metri, în 1946.

1949

CU ZECILE DE MII

Ridicarea sportului la rang de bun al întregului popor a fost sarcina de partid care a continuat să călăuzească organele de conducere ale mișcării sportive cu o tenacitate proprie noii societăți în curs de edificare. Chiar din primele zile ale anului 1949 este lansată chemarea către toți tinerii țării, de la orașe și sate, de a participa la cea mai grandioasă competiție sportivă de masă care a avut loc vreodată în România în perioada de iarnă: CROSUL POPULAR DE SCHI.

Competiția s-a bucurat de un succes extraordinar. Lunile ianuarie și februarie ale anului 1949 au fost neobișnuit de călduroase, iar zăpada a căzut cu zgîrcenie și numai în câteva regiuni ale țării. Și totuși... Concursurile Crosului popular de schi, organizate în 21 de județene O.S.P., au întrunit la linia de start o cifră impresionantă pentru acea perioadă: 23 587 concurenți!

Marin Niculescu, un demn exponent al ciclismului românesc în perioada de după 23 August '44, astăzi un destoinic antrenor la clubul Olimpia.

PRIMUL RECORD MONDIAL INREGISTRAT ÎN ROMÂNIA

A fost realizat pe pista Stadionului Republicii, în luna martie, ziua 20. Autorul lui? Un atlet: Dumitru Paraschivescu. Tânărul mărșăluitor, concurând pe pista Stadionului Republicii, a acoperit 15 km (37 de ture de pistă) în timpul de 1h 08' 28, ceea ce reprezenta un nou record mondial. (Vechiul record 1h 09' 04,8 aparținea elvețianului T. Schwab).

DE LA ZECI LA SUTE DE MII

Competițiile sportive de masă devin un fapt din ce în ce mai obișnuit, iar participanții la probele atletice, la concursurile de gimnastică, la jocurile de volei și handbal încep să se numere cu sutele de mii. Așa se întâmplă cu «CUPA TINERETULUI MUNCITOR» — competiție ale cărei dispute, programate între 15 mai și 7 august, au cuprins în întreceri nici mai mult nici mai puțin de 800 000 de tineri. Și nu trebuie să se uite că în aceeași perioadă a fost organizat și primul CAMPIONAT POPULAR DE ȘAH la care, pe listele de participare, au figurat 105 000 competitori.

O DATĂ RĂMASĂ MEMORABILĂ

Este vorba de ziua de 26 iunie 1949, zi când a fost publicată HOTĂRÎREA BIROULUI POLITIC AL C.C. AL P.M.R. ASUPRA PROBLEMEI STIMULĂRII ȘI DEZVOLTĂRII CONTINUE A CULTURII FIZICE ȘI SPORTULUI. Acest prețios document a stat la temelia marilor realizări de mai târziu ale sportului românesc.

Din punct de vedere tehnico-organizatoric, la puțin timp după apariția istoricei Hotărâri, se și ia o primă măsură și anume reorganizarea forului superior de conducere a sportului prin înființarea COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT. Dar roadele Hotărâri încep să se contureze sub aspecte dintre cele mai spectaculoase. În luna octombrie a anului 1949 se deschide șantierul de construcție a celui care avea să devină, nu peste mult timp, bijuteria bazelor sportive românești: PARCUL SPORTIV DINAMO. Tot acum încep lucrările la bazinul și Sala de sport Floreasca și se înființează primul magazin de stat pentru materiale și echipament sportiv.

Insuflețiți de minunatele perspective deschise prin apariția Hotărârii, o seamă de tineri sportivi aduc prinosul lor de recunoștință Partidului printr-o suită de rezultate remarcabile. Lia Manoliu, aflată la începutul carierei sale sportive, stabilește la disc un nou record național de junioare cu performanța de 32,49 m; Dumitru Tâlmăciu cucerește titlul de campion mondial universitar în proba de 800 m plat, la care a fost cronometrat cu timpul de 1' 54,2 sec; echipa feminină de gimnastică învinge în cadrul Campionatelor mondiale universitare echipa de gimnastică a Cehoslovaciei, campioană olimpică, și se clasează, în final, pe locul III; Marin Niculescu obține locul II în turul ciclist al Poloniei, iar echipa română ocupă primul loc în clasamentul pe națiuni, în compania reprezentativelor a 16 țări, multe dintre ele cu o veche tradiție în acest sport.

1950

BĂTĂLIA CONSTRUCȚIILOR SPORTIVE...

...a început cu un an în urmă și a continuat în 1950 cu o intensitate sporită. Încă din primele zile ale anului se întocmesc proiectele, iar în numeroase centre încep lucrările la o seamă de bazine, stadioane, săli și terenuri de sport. De la început se vede grija partidului și statului pentru repartizarea armonioasă pe teritoriul țării a construcțiilor sportive. În această primă etapă sînt vizate orașele Petroșani, Ploiești, Iași, Timișoara, Bacău, Lupeni, Tg. Mureș, Botoșani, Reșița, Medias, Tr. Severin, Cluj, Baia Mare, Brăila, Lugoj, Miercurea Ciuc etc. etc.

În București se construiesc bazinele de sub tribunele Stadionului Republicii, afectate antrenamentelor pe timp de iarnă ale canotorilor.

1951 — campion mondial universitar la slalom: Mihai Biră

AFIRMĂRI PE PLAN INTERNAȚIONAL

Debutul afirmărilor pe plan internațional îl fac șahiștii care obțin titlul de campioni mondiali la dezlegări de probleme de șah. A fost un succes de răsunet: 8 dintre cei 10 șahiști, componenți ai echipei, au obținut maximum de puncte posibile și faptul a fost consemnat cu majuscule în presa de specialitate de pe întregul glob. Sportivii români, printre care E. Rusenescu, P. Seimeanu, P. Leibovici, R. Voia, P. Diaconescu au obținut 6 885 puncte din 6 890 puncte posibile.

De altfel, valoarea înaltă la care au ajuns reprezentanții României în acest sport este recunoscută la Congresul Federației Internaționale, ținut în luna august la Copenhaga când, pentru

armă liberă 40 focuri — poziția genunchi — și armă liberă — 3 poziții a câte 40 focuri. A fost o adevărată ploaie de recorduri naționale. Rezultate remarcabile se mai obțin și la ciclism (Reinhardt stabilește un nou record pe velodrom, pe 400 m, atingând media orară de 54,160 km/h); la atletism (Lia Manoliu realizează o suită de recorduri, iar în toamna anului 1950 ajunge la 41,44 m); la aeromodelism (tinărul Ionel Georgescu, elev în clasa a X-a, îi face... șah mat pe toți aeromodeliștii din lume cu aparatul său tip planor, de concepție și construcție proprie, pe care reușește să-l mențină în aer 3 ore și 15 minute, timp care reprezenta un nou record mondial) etc. etc.

1951

«O ADEVĂRATĂ FORȚĂ ORGANIZATORICĂ»

Așa a fost apreciată România de către numeroșii ziaristi străini prezenți la JOCURILE MONDIALE UNIVERSITARE DE IARNĂ, organizate la Poiana Brașov, în lunile ianuarie — februarie ale anului '51.

Succesul celei de a IX-a ediții a J.M.U. de iarnă a fost strâns legat de splendida biruință pe care poporul nostru, tineretul nostru, a obținut-o prin construirea într-un timp record a Combinatului sportiv de la Poiana Brașov. Dar, succesul acestor întreceri prietenești a mai fost concretizat și prin numărul record de țări participante, atât la Jocurile Universitare (14), cât și la Tabăra Internațională Studențească (12).

În cadrul întrecerilor, un frumos succes l-a obținut reprezentantul nostru Mihai Biră, care la proba de slalom special a cucerit titlul de campion mondial universitar.

PRIMII MAESTRI AI SPORTULUI

Un stimulent în pregătirea sportivă a tineretului țării l-au constituit, fără îndoială, titlurile de maestri ai sportului acordate pentru prima oară în luna martie 1951. Printre fericiții sportivi cărora li s-a conferit înalta distincție au fost și Ion Moina, Ilona Micloș, Gheorghe Fiat, Mihai Biră, Zeno Dragomir, Constantin Aioanei.

PATRU TITLURI DE CAMPIONI MONDIALI UNIVERSITARI...

...au fost cucerite în luna august, la Berlin, de către boxerii Gheorghe Fiat (semiușoară) și Nicolae Linca (semimijlocie), precum și de către frații Gogu și Marin Viziru, la tenis de cîmp, și Ion Soeter care, la săritura în înălțime, cu 1,97 m a stabilit un nou record mondial universitar. Această ediție a Festivalului mondial al tineretului și studenților de la Berlin a reprezentat pentru sportivii din țara noastră o adevărată avalanșă de succese. Pe lângă cele patru titluri de campioni mondiali universitari, sportivii noștri au mai cucerit, în concursurile disputate cu acest prilej, 9 locuri II și 12 locuri III, deci un total de 25 de medalii de aur, argint și bronz, altelea care n-au cucerit reprezentanții țării noastre în toți ceilalți ani luați la un loc, care au precedat evenimentul de la Berlin.

O bună impresie au produs sportivii români și la Campionatele Europene de volei disputate la Paris. Câștigători ai uneia dintre serii, ei au obținut în turneul final, după o luptă spectaculoasă, un merituos loc IV (la Europenele de volei din 1950, românii au ocupat locul V).

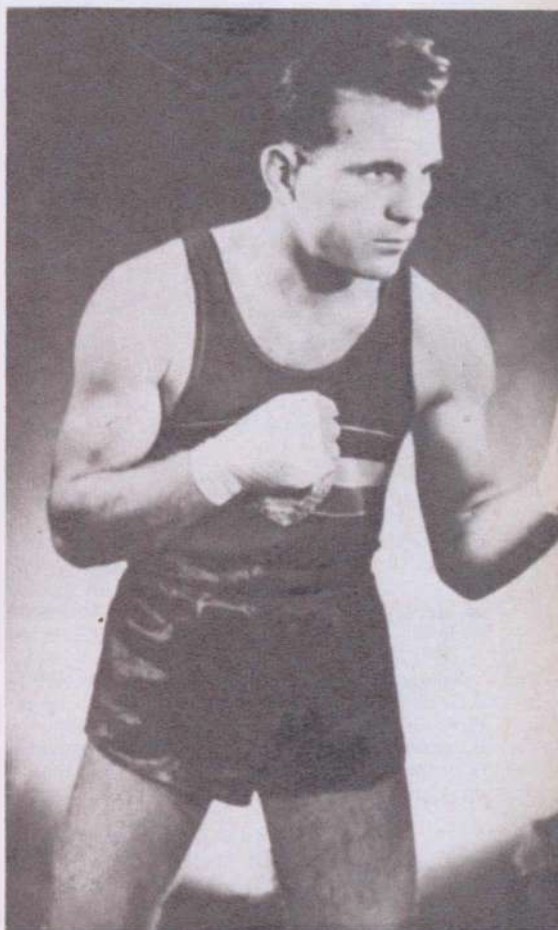
În țară, la finalele campionatului național de tir, un rezultat superior recordului mondial îl obține și Gh. Lichiardopol care, la pistol viteză, înregistrează 582 pct.

Gheorghe Lichiardopol, un demn reprezentant al tirului românesc la proba pistol viteză. În perioada 1950—1952 Lichiardopol a realizat frumoase performanțe.

Armă liberă calibru redus, 40 de focuri: 400 din 400 posibile! Performer: Iosif Sirbu. Primul român medaliat cu aur la Jocurile Olimpice (1952).

Gheorghe Fiat, unul dintre cei mai buni asemiușori ai țării, a cucerit la J.O. de la Helsinki medalia de bronz.

23 587 participanți la prima ediție a crosului popular de schi organizat în anul 1949.

victoriile lor internaționale, șahiștii Ștefan Erdely și dr. Octav Troianescu primesc titlul de maestri internaționali.

Dar, rezultate de prestigiu sînt înregistrate și a tir. Rodica Dabija realizează la Campionatele naționale ale anului, la proba armă liberă 40 focuri — poziția culcat, 398 pct. din 400 pct. posibile, rezultat care se situa la numai două puncte de recordul mondial masculin și reprezenta cea mai bună performanță mondială a anului, atât la proba feminină cit și la cea masculină.

La același campionat de tir, Rodica Dabija mai ameliorează recordurile naționale la probele

1953

COMPLEXUL SPORTIV «23 AUGUST»

În a doua jumătate a lunii ianuarie a apărut în presă un comunicat al Consiliului de Miniștri. Primul punct stabilea construirea complexului sportiv «23 August» din Capitală. Vestea a umplut de bucurie inimile iubitorilor sportului: Capitala va avea peste câteva luni un mare complex sportiv, în mijlocul căruia va fi amplasat cel mai mare stadion din țară, cu o capacitate de aproape 70 000 de locuri. S-a deschis șantiierul, au început lucrările de construire, la care tineretul și sportivii din București au subscris milioane de ore de muncă patriotică.

CAMPIONATELE MONDIALE DE TENIS DE MASĂ

Între 20 și 29 martie, Bucureștiul a găzduit în sala Floreasca cea de a XX-a ediție a campionatelor mondiale de tenis de masă. Eveniment inedit în istoria sportului românesc, atestat al înaltei valori pe care o avea această disciplină în țara noastră. Cele mai bune palete masculine și feminine din lume s-au întâlnit la mesele verzi de sub cupola fluorescentă a sălii Floreasca. Miile de spectatori au aplaudat grandiosul succes al reprezentantelor noastre: 4 titluri mondiale pe echipe, simplu, dublu, dublu-mixt.

PRIMII MAESTRI EMERIȚI AI SPORTULUI

Tot în luna martie au fost decernate primele titluri de maestri emeriți ai sportului: Iosif Sîrbu, Ion Moina, Gheorghe Fiat, Gheorghe Lichiardopol, Ștefan Szabo ș.a.

«PACE ȘI PRIETENIE»

Capitala României găzduiește în august cel de-al IV-lea Festival mondial al tineretului. Festivitatea de deschidere — la stadionul «23 August», în prezența a peste 100 000 de spectatori. Paralel cu manifestațiile culturale, au loc și cele sportive, la 18 discipline, unde România este prezentă cu peste 800 de sportivi la starturi (în cinstea evenimentului a fost instituită Insigna sportivă a Festivalului, care s-a bucurat de un enorm răsunet: zeci de mii de participanți). Memorabile: 1,60 m — Iolanda Balaș; 2,00 m — Ioan Soeter; duelul Emil Zatopek—Vladimir Kuř la 5 000 m; victoria în primul minut, prin K.O., a lui Dumitru Ciobotaru asupra renumitului boxer sovietic Șoțikas.

UN NOU RECORD MONDIAL LA ATLETISM

În final de stagiune athletică, o știre din Timișoara: Edith Treybal a doborât recordul mondial în proba neclasică de o milă (1 609,34 m): 5:03,6 (vechiul record aparținea englezoaicei Ball — 5:09,0).

1954

ÎN CITEVA CUVINTE..

- La cel de-al IV-lea turneu internațional de șah al României asistă și maestrul Mihail Sadoveanu, șahul fiind una din pasiunile sale sportive, alături de pescuit și vânătoare.

- Cucerim, la Londra, pentru a 5-a oară consecutiv, titlul de campioană mondială la tenis de masă.

- Start în Spartachiada sindicală — un mare succes al sportului de masă din România.

Vasile Tiță (categoria mijlocie) medaliat cu argint la J.O. de la Helsinki (sportivul din stînga). Vasile Tiță nu a cunoscut atunci înfrîngerea decît în fața lui Floyd Patterson, campionul mondial profesionist la categoria grea, de mai tîrziu.

1952

ANUL CELEI DE A XV-A EDIȚII A J.O.

În primăvară, primul record de valoare mondială este realizat la cu totul altă disciplină decît cele înscrise în programul Jocurilor Olimpice. La 5 aprilie, Anania Moldoveanu îmbunătățește recordul republican la aeromodelle captive utilizate cu pulsoreactor. Modelul construit și dirijat de el a atins 206,860 km/h, o performanță superioară recordului mondial (v. r. 206,560 km/h — Thomas P. Baker — S.U.A.).

Speranța obținerii unui rezultat deosebit la J.O. de la Helsinki ne-au dat-o însă tot... trăgătorii. Cu numai o lună înaintea importanțelor întreceri, Gh. Lichiardopol obține într-un concurs, la proba de pistol viteză, 584 pct. Rezultatul era cu 4 puncte mai bun decît recordul mondial.

PRIMUL ROMÂN MEDALIAT CU AURUL OLIMPIC

Succesul mult-așteptat la J.O. de la Helsinki ni l-a adus însă trăgătorul IOSIF SÎRBU. Acesta, concurînd la proba armă liberă calibrul redus — 40 focuri culcat, a obținut maximum de puncte posibile: 400 din 400.

Pentru succesul lor remarcabil, Iosif Sîrbu, boxerii Vasile Tiță (categoria mijlocie) — medaliat cu argint, Gh. Fiat (categoria semiușoară) — medaliat cu bronz, ca și Gh. Lichiardopol — medaliat cu bronz la pistol viteză, au fost sărbătoriți în țară de întreaga opinie publică sportivă.

Roadele pregătirii științifice a sportivilor noștri, ca urmare a aplicării indicațiilor partidului, privitoare la stimularea și dezvoltarea continuă a culturii fizice și sportului, au început să se vadă. În afara celor patru medaliați la J.O. de la Helsinki au mai avut comportări meritorii Dumitru Cuc, Marin Belușica și Alexandru Șuli (lupte), care au ocupat, în clasamentul categoriilor respective, locurile V, Lia Manoliu, Ion Soeter și ciclistul Ion Ioniță — clasafi pe locurile VI, Dumitru Paraschivescu locul VII, Ion Baboie locul VIII, în proba de 50 km marș.

VICTORII ȘI ÎN SPORTUL DE MASĂ

În anul 1951 s-a organizat pentru prima oară o competiție rezervată în exclusivitate tîrînimii muncitoare: CUPA SATELOR. La această primă ediție au luat startul în întrecere aproape 200 000 de tineri tîrîni muncitori. În 1952, la a doua ediție a competiției, numărul participanților a crescut și mai mult.

Un record de participare s-a înregistrat și la competiția rezervată elevilor. Campionatul școlar din anul 1952 s-a bucurat de prezența a nu mai puțin de 175 000 de elevi, cel mai mulți concurenți fiind înregistrați la atletism, gimnastică, șah și volei.

A UNUI SFERT DE VEAC

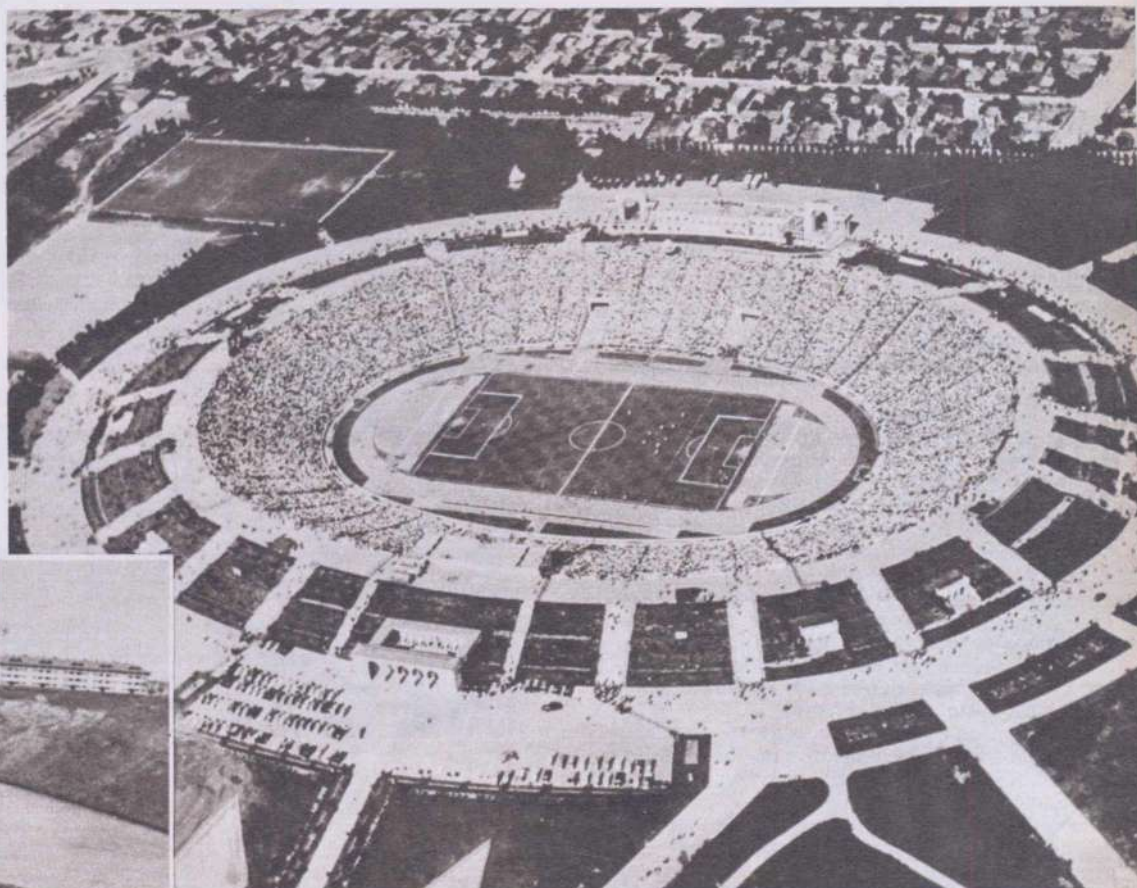
● Se organizează pentru prima oară campionatele republicane de atletism pe echipe, în scopul asigurării unei continuități a activității acestei discipline, al dezvoltării bazei de masă și de performanță.

● Maria Golopența (azi, Maria Alexandru), de la Progresul Herculane, deși în vîrstă de numai 14 ani, devine campioană națională de junioare la tenis de masă. Specialiștii îi întrevăd o carieră de aur.

● Iolanda Balaș continuă seria recordurilor la săritura în înălțime: 1,62 m—1,64 m. Ultimul, la meciul România-Olanda. Celebra atletă olandeză Fanny Blankers Koen decriară: «Iolanda Balaș este o mare speranță a atletismului mondial!» Ioli continuă: 1,65 m. Antrenorul ei, Ioan Soeter, nu se lasă mai prejos: 2,03 m.

● Echipa feminină de gimnastică a României se clasează pe locul IV la campionatele mondiale de la Roma, iar, la individual, Elena Leuștean ocupă locul V.

● La campionatele mondiale de caiac-canoe.

vedere aeriană a stadionului «23 August» din Capitală.

În medalion, terenul pe care a fost construit stadionul «23 August»

de pe lacul Breuil, de lângă Macon, caiacistul Mircea Anastasescu cucerește medalia de bronz.

● Sportivii români se întorc de la campionatele mondiale universitare de la Budapesta cu 4 medalii de aur, 12 de argint și 22 de bronz, iar, de la «europenele» de la Berna, Iolanda Balaș — cu argint.

● Condiții de afirmare sînt create pretutindeni sportului nostru. Două exemple din fotbal: 1) Metalul Reșița învinge în finala «Cupei României» pe Dinamo București; 2) U.T.A. cîștigă campionatul național al primei divizii.

● În palmaresul internațional al anului 1954 sînt consemnate și alte succese ale sportivilor români: la cea de a VII-a ediție a «internaționalelor» de atletism ale României, la campionatele internaționale de tir ale României, la «Cupa Scandinaviei» la tenis de masă etc.

Ca în fiecare an, în uriașa coloană a oamenilor muncii care sărbătoresc ziua de 23 August sînt prezenți și sportivii.

1955

SUCCESE PESTE HOTARE

După victoriile tenismanilor, ale scrimerilor, ale luptătorilor, ale cicliștilor în întreceri bi sau riuunghulare, sînt consemnate: 1,70 m al Iolande Balaș la Oslo — cea mai bună performanță mondială a anului; trei titluri mondiale la campionatele de tenis de masă de la Utrecht; 140 de medalii — 47+36+57 — la cel de-al II-lea Festival portiv al tineretului de la Varșovia și locul III pentru România (15 țări participante); locul I în serie la Turneul internațional pentru fotbaliștii juniori de la Montecatini (dintre componenții echipei României de atunci, unii joacă și în prezent în campionatul diviziei A); medalia de aur la campionatele europene de canotaj academic masculin de la Gand; echipajul de 4 rame fără îrmaci etc. etc.

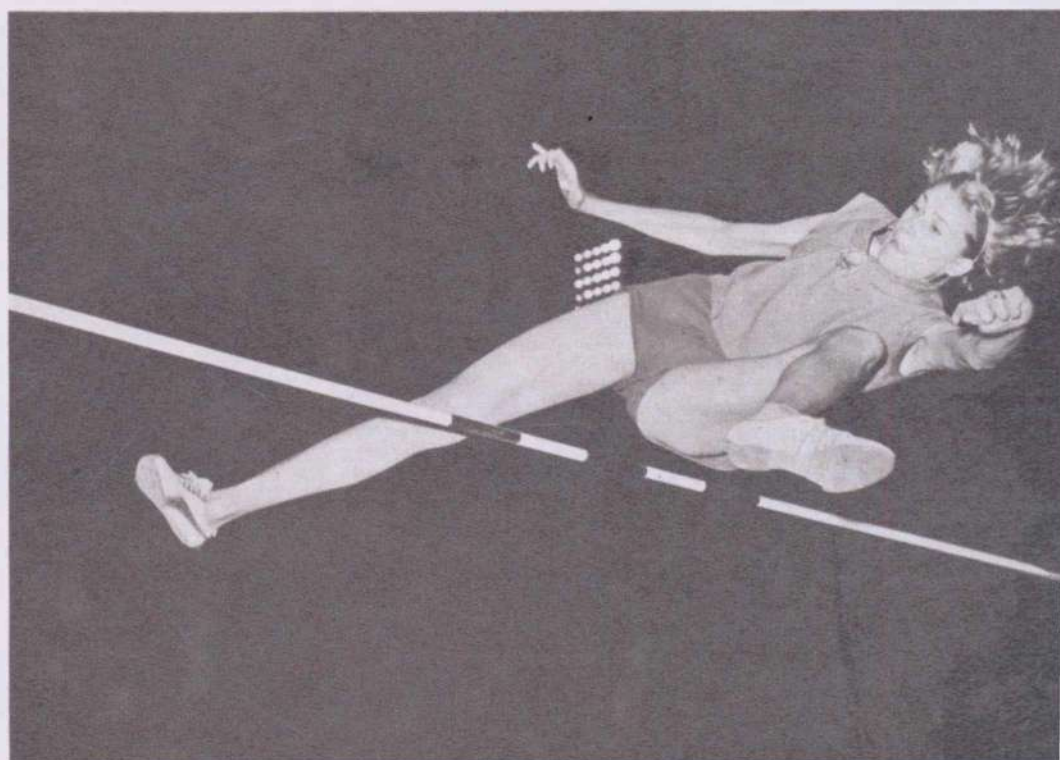

ROMÂNIA — GAZDĂ A TREI CAMPIONATE EUROPENE

Campionatele europene de volei — masculin și feminin. Echipa noastră masculină, în progres (progres de care amintise în 1954 dr. Dumitru Medianu), cucerește medalia de argint (Cehoslovacia, România, Bulgaria, U.R.S.S., Iugoslavia, Polonia, Ungaria, Franța), iar cea feminină, și ea în progres, înaintea până pe locul 4 în clasamentul final (Cehoslovacia, U.R.S.S., Polonia, România, Bulgaria, Ungaria).

Campionatele europene de canotaj academic — feminin. Reprezentantele noastre își înscriu numele pe patru medalii de argint: 4+1 rame; 4+1 vîsle; dublu; 8+1. Frumoase amintiri de pe apele lacului Snagov...

Campionatele europene de tir — masculin și feminin. Echipa noastră feminină la armă liberă, calibrul redus, poziția genunchi, cucerește medalia de aur. Alături de aceste campioane europene — Felicia Iovănescu, Marieta Juverdeanu, Judith Moscu, Paraschiva Elekeș, Lia Șahighian — strălucește și Jacqueline Zvonevski, care devine campioană și recordmană mondială

Lolanda Balaș — viitoarea stăpîină a înălțimilor.

de junioare la armă liberă, calibrul redus, poziția culcat — 400 puncte. Băieții își vor lua revanșa în anul următor...

TRADIȚIE

Echipa de lupte greco-romane a clubului Dinamo București cucerește pentru a 7-a oară consecutiv titlul de campioană națională. (În anul acesta — 1969 — ea și-a apropiat, tot consecutiv, pentru a 21-a oară titlul național).

● La campionatele mondiale de tenis de masă de la Tokio, fetele noastre cuceresc medalii de aur la echipe și dublu, iar băieții — medalia de bronz pe echipe.

● La campionatele mondiale de scrimă pentru juniori de la Luxemburg, Maria Taitis-Vicol primește medalia de argint, Olga Orban ocupă locul 5, iar Ecaterina Orb — 6.

● Ioan Soeter urcă recordul național la săritura în înălțime pînă la 2,055 m — una din cele mai bune performanțe mondiale, în vreme ce eleva sa — Lolanda Balaș — duce recordul național mai sus de recordul mondial: 1,75 m!

● La campionatele europene de canotaj academic feminin de la Bled, echipajul nostru de 8+1 reeditează performanța de la Snagov: argint.

● Rugbiștii bucureșteni fac furori cu prilejul turneului lor din Anglia. Un ziarist englez îl denumeste pe Penciu — «Alexandru cel Mare».

● Maria Golopența și Mariana Barasch cîștigă medalia de aur la campionatele europene de tineret de la Opatija.

● Echipa națională de fotbal a României, alcătuită din Voinescu, C. Toma, V. Zavoda, A. Apolzan, I. Szökö, T. Bone, St. Onisie, G. Cacoveanu, G. Constantin, N. Georgescu, I. Alexandrescu, F. Zavoda, M. Tătaru, învinge unsprezecelele Iugoslaviei la Beograd cu 1—0.

1956

ÎN LINIE DREAPTĂ, DUPĂ ULTIMA TURNANTĂ

1956 — anul unei recolte sportive remarcabile.

● Fotbaliștii noștri juniori sînt felicitați la Budapesta de Gustav Sebeș pentru excepționalul joc și locul întâi ocupat în seria a II-a a Turneului U.E.F.A.

Maria Alexandru — schimbul de aur al tenisului de masă.

După aterizarea pe aeroportul Băneasa, handbalistele noastre — cîștigătoare ale titlului mondial la Frankfurt pe Main — pozează fericite.

Echipa campioană europeană, la armă liberă, calibrul redus, poziția genunchi: Marieta Juverdeanu, Judith Moscu, Lia Șahighian, Anca Ciortea Paraschiva Elekeș, Felicia Iovănescu.

Leon Rotman — dublu campion olimpic de canoe pe lacul Ballarat-Melbourne.

Nicolae Linca (dreapta) va cunoaște suprema satisfacție la Melbourne: laurii olimpici.

● La campionatele europene de volei — masculin și feminin — de la Paris, echipele noastre cuceresc medaliile de argint. Cele mai mari merite le au Rodica Sădeanu, Doina Ivănescu, Sonia Colceriu, Ștefan Roman, Marcel Ruscescu, Sebastian Mihăilescu.

● Handbalistele noastre aduc în patrimoniul României primul titlu mondial, pe itinerariul: Gdansk (Polonia—România 2—3) — Budapesta (Ungaria—România 4—4) — Karlsruhe (Austria—România 1—3) — Mannheim (Franța—România 2—5) — Frankfurt pe Main (R.F. a Germaniei—România 5—6). În patria handbalului aceste fete dovedesc superioritatea mondială a școlii românești: Irina Nagy, Irina Günther, Aurelia Sălăgeanu, Iozeľina Ugron, Aurora Popescu, Maria Scheipp, Carolina Răceanu, Ileana Colesnicov.

Lucia Dobre, Mora Windt, Elena Pădureanu, Victoria Dumitrescu, Ana Starck, Magda Haberpursch, Elena Jianu — 15 fete campioane mondiale la handbal în 11.

● Succesele preolimpice ale sportului de performanță românesc merg mână în mână cu cele ale sportului de masă. De-a lungul și de-a latul țării Spartachiada de vară a tineretului cucereste noi și noi galoane. Rădăcinile sportului românesc pătrund tot mai adânc...

FINIȘUL — ÎN ȚARA CANGURULUI

La a XVI-a ediție a Jocurilor Olimpice de la Melbourne (inaugurată în noiembrie, și al cărei ultim purtător al făciei este viitorul multirecordman mondial Ronald Clarke) participă 4 514 sportivi din 67 de țări și asistă 110 000 de spectatori. Bilanțul micii noastre delegații de sportivi este excepțional: locul 8 în clasamentul general neoficial pe națiuni, 5 medalii de aur, 3 medalii de argint, 5 medalii de bronz, 4 locuri IV, 2 locuri V, 1 loc VI.

Aur: Nicolae Linca (box — categoria semimijlocie); Leon Rotman (canoe simplu, viteză și fond); Simion Ismailciuc + Dumitru Alexe (canoe dublu, viteză); Ștefan Petrescu (pistol viteză).

Argint: Mircea Dobrescu (box — categoria muscă); Gheorghe Negrea (box — categoria semigrea); Olga Orban (floreță).

Bronz: Constantin Dumitrescu (box — categoria ușoară); Gheorghe Lichiardopol (pistol viteză); Elena Leuștean (gimnastică — sol); echipa feminină de gimnastică (Elena Leuștean, Georgeta Hurmuzache, Sonia Inovar, Emilia Vătășoiu, Elena Mărgărit, Elena Săcălici, Ulta Schlandt); Francisc Horvath (lupte greco-romane — categoria 57 kg).

Locul IV: Iolanda Balaș (atletism — înălțime); Mircea Anastasescu + Stavru Todorof (caiac dublu, viteză); Elena Leuștean (gimnastică — clasament general); Dumitru Părvulescu (lupte — categoria 52 kg).

Locul V: Simion Ismailciuc + Dumitru Alexe (canoe dublu, fond); Constantin Antonescu (armă liberă, calibru mare).

Locul VI: echipa de pentatlon modern.

La înapoierea în patrie, sportivii români declară că succesele lor la Melbourne sînt o consecință firească a condițiilor create mișcării sportive din România, prin grija partidului, sînt o consecință firească a modului în care partidul îi educă să muncească și să-și valorifice talentul.

Desigur, se pot pune și întrebări: Iolanda Balaș? Lia Manoliu? În privința Iolandei, se constată că la Melbourne îi lipsește experiența marilor între-

ceri, ea fiind la prima sa participare olimpică. În legătură cu Lia, care a ocupat locul VI la Helsinki în 1952, constatarea e diferită: nu se poate mobiliza corespunzător, ocupă locul IX, ceea ce nu se va mai reedita la Roma—1960 (medalie de bronz), la Tokio—1964 (medalie de bronz), la Ciudad de Mexico—1968 (medalie de aur).

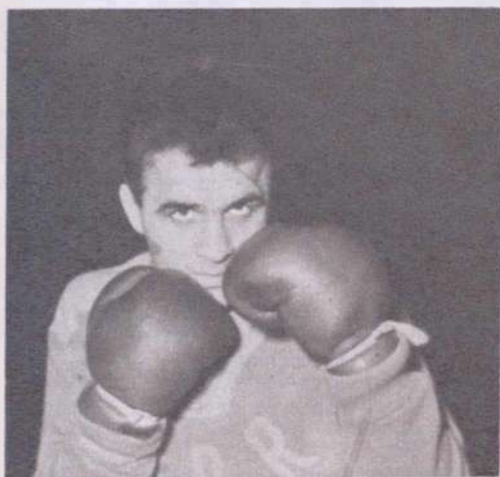
După splendidul finis din «țara cangurului», olimpicii români li se face o primire triumfală pe peronul gării Băneasa, li se urează succese în continuare, iar ei se angajează, emoționați, plini de recunoștință față de partid și guvern să nu-și precupețească eforturile nici în viitor.

Marele succes de la Melbourne constituie o emulație puternică pentru dezvoltarea bazei de masă a sportului, iar această bază de masă continuă consolidarea sportului de performanță. Simbioză, minunată simbioză.

Elena Leuștean — o mindrie a gimnasticii feminine din România.

Cuptul canoist campion olimpic — Simion Ismailciuc + Dumitru Alexe.

Gheorghe Negrea — primul boxer român medaliat cu aur la «europenele» de la Praga.

Detaliu din panorama marelui complex sportiv studențesc de la lacul Tei.

- La campionatele europene masculine de baschet de la Sofia, echipa noastră se clasează pe locul 5 (U.R.S.S., Bulgaria, Cehoslovacia, Ungaria, România, Iugoslavia, Polonia, Franța).
- Trăgătorii români obțin victorii pe toată linia în «Cupa Țărilor Latine» de la Torino.
- Ion Micoroiu devine campion mondial de popice la Viena.
- La Gand, cuptul Simion Ismailciuc + Dumitru Alexe cucerește titlul de campioni europeni la canoe dublu, fond; la Duisburg, fetele noastre obțin multe medalii de argint europene atât la visle, cât și la rame.
- Anania Moldoveanu primește medalia de aur la «europenele» de aeromodelism de la Tușino — Moscova.
- Atleții noștri izbutesc numeroase recorduri naționale și, prin Iolanda Balaș, egalarea recordului mondial de 1,76 m. stabilit la Melbourne

de Mildred Mc Daniel, campioana olimpică la săritura în înălțime.

● 178 de medalii — 37+100+41 — este bilanțul sportivilor români la Jocurile tineretului de la Moscova.

● În luna iunie apare Hotărîrea C.C. ai partidului și a guvernului cu privire la reorganizarea mișcării sportive din România. Documentul este de o însemnătate covârșitoare pentru propășirea sportului de masă și de performanță.

● În patrimoniul bazei materiale a sportului din Capitală intră o nouă realizare: complexul sportiv studențesc de la lacul Tei, care permite practicarea exercițiilor fizice și sportului unui număr de câteva mii, simultan.

● În întrecerile Spartachiadelor de iarnă și de vară ale tineretului sînt angrenați sute de mii de participanți.

1957

PRIMII ANTRENORI EMERIȚI

Înalta distincție este înminată antrenorilor Radu Huțan (caiăc-canoe), Emerich Vogl (fotbal), Ștefan Petrescu (halteră).

SERIA SUCESELOR CONTINUĂ

Fiacăra olimpică de la Melbourne s-a stins, iar spre orizontul acestor patru ani se îndreaptă toate gândurile: Jocurile Olimpice de la Roma. Atît disciplinele olimpice, cât și cele neolimpice, prin cei mai buni reprezentanți ai lor, își continuă seria succesorilor:

● Gimnastele Elena Leuștean și Sonia Iovan cuceresc medalii de argint și, respectiv, de bronz ale «europenelor».

● La campionatele europene de box de la Praga urcă pe podium trei români: Gheorghe Negrea — aur; Mircea Dobrescu și Vasile Mariuțan — argint.

● Fotbaliștii români reușesc două meciuri egale — la Moscova și la București (1—1 și 0—0) — cu cei sovietici.

Iunie 1960. Moment istoric în rugbiul românesc: prima victorie asupra Franței. Iată ec...

1958

● Tenisul de masă feminin se îmbogățește cu încă o medalie de aur europeană (dublu) la Budapesta.

● Bucureștiul este gazda Criteriului mondial de scrimă pentru tineret.

● Pingpongiștii noștri juniori cîștigă toate titlurile europene — 7 — la Falkenberg în Suedia (Maria Golopența, Mariana Barasch, Gheorghe Cobirzan, Radu Negulescu, Tiberiu Covaci).

● Iolanda Balaș pornește asaltul asupra recordurilor mondiale la săritura în înălțime: 1,78 m — 1,80 m — 1,81 m — 1,82 m — 1,83 m, iar la «europenele» de la Stockholm cucerește medalia de aur cu 1,77 m.

● Campionatele mondiale de caiac-canoe de la Praga. Dublul Simion Ismailciuc + Dumitru Alexe primește medalia de aur în proba de canoe, viteză, dublul Sidorov + Calinov — pe aceea de argint la canoe, fond, iar Tarara — pe cea de bronz la canoe simplu, fond.

● Alte medalii de aur cuceresc trăgătorii noștri la campionatele mondiale de tir de la Moscova: Constantin Antonescu — armă liberă, calibru mare, poziția picioare; Marin Ferecatu — juniori, combinată.

● La «europenele» de canotaj academic (masculin și feminin) reprezentanții noștri se urcă de multe ori pe podiumul de la Poznan: 16 medalii de argint și 11 de bronz.

● Voleiul românesc este frumos reprezentat la «europenele» de la Praga: băieții — medalie de argint, fetele — locul IV.

● Echipa feminină de gimnastică a României se întoarce de la campionatele mondiale de la Moscova cu medalia de bronz.

● Un eveniment important în viața sportului sătesc: are loc prima ediție a «Cupei Moldovei» la mai multe discipline. Finalele sînt găzduite de bazele sportive iesene.

Sonia Iovan — a mare valoare a gimnasticii feminine din România.

1959

● La Lucerna au loc campionatele europene de box. Gheorghe Negrea este răsplătit cu medalie de argint, iar Iosif Mihalic — cu medalie de bronz.

● Handbaliștii români («11») își sărbătoresc la Viena medalia de argint a campionatului mondial.

● La București își sărbătoresc titlul de maestri emerți ai sportului rugbistul Gheorghe Părcăbănescu și trăgătorul Constantin Antonescu.

● În concursurile atletice sportivii români

obțin performanțe de valoare mondială: Iolanda Balaș — 1,82 m, Alexandru Bizim — 79,96 m la sulită, Zoltan Vamoș — 3: 43,0 la 1 500 m, Ana Coman — 15,20 m la greutate.

● În vitrina cu trofee a lui Simion Ismailciuc intră o nouă medalie de aur, cucerită la «europenele» de la Duisburg, în proba de canoe simplu, viteză.

● La Torino, echipa feminină a României obține medaliile de argint ale campionatelor europene în probele de armă 60 focuri, cutcat, și 3x30 focuri.

● Nici motocicliștii nu se lasă mai prejos. În concursul internațional de regularitate, de 6 zile, de la Gottwaldov, ei devin posesorii unui număr record de medalii de aur: 7 (Gh. Ioniță, L. Szabo, M. Pop, B. Predescu, I. Popa, St. Iancovici, M. Cernescu, Gh. Ion).

● Iolanda Balaș realizează un nou record mondial la săritura în înălțime: 1,84 m. Este cea mai bună performanță mondială a atletismului feminin, din punctul de vedere al tabelii internaționale de punctaj. Din toată țara, din străinătate, Iolanda Balaș primește două cuvinte: «Bravo, Iolli!»

meciului cu «XV»-le Franței, pe care l-a cîștigat, la București, cu scorul de 11—5.

1960

● Alte două titluri europene sînt cucerite de tenisul nostru de masă: la perechi, și la mixt (Zagreb).

● Maria Diți trimite sulita la 54,33 m — a doua performanță mondială a sezonului.

● Rugbiștii cuceresc pentru a doua oară consecutiv trofeul «Cupa Victoriei» la Berlin. Apoi, la puțin timp, ei își înscriu în palmaresul lor cel mai mare succes: prima victorie în meciul cu «XV»-le Franței, la București, pe stadionul «23 August», în ziua de 5 iunie, cu scorul de 11—5. Numele celor purtați în triumf după cele 80 de minute memorabile: Penciu, Barbu, Wusek, Irimescu, Sava, Chiriac, C. Stănescu, Rusu, Demian, Moraru, Marinache, Mladin, Teofilovici, Căpușan, Cotter.

● În aceeași zi de 5 iunie, în părțile piteștene, au loc în diferite comune duminici culturale-sportive, la care participă mii și mii de tineri.

● Iolanda Balaș urcă recordul mondial la 1,85 m. Incepe zborul spre 1,91 m, cel mai solid record mondial.

Dumitru Părvulescu — primul român campion olimpic la lupte greco-romane.

● La Amsterdam, câștigând finala cu Austria cu scorul de 10-2, handbalistele noastre sînt încununete pentru a doua oară cu laurii mondiali.

● Iolanda Balaș mai adaugă un centimetru recordului mondial: 1,86 m.

● La Londra, canotajul academic feminin al țării noastre primește două medalii europene de argint, în probele de 4+1 rame și 4+1 visle.

ROMA

Orizontul este atins. Olimpicii români iau startul. Un start cu finisuri multe în primele șase locuri. Un start care confirmă performanța din Australia.

Aur: Iolanda Balaș (atletism, săritura în înăl-

Ion Cernea — medaliat cu argint la J.O. de la Roma.

Ion Dumitrescu — campion olimpic la Roma (talere).

țime, cu record olimpic: 1,85 m); Dumitru Părvulescu (lupte greco-romane, categoria 52 kg); Ion Dumitrescu (tir, talere). Victoria lui Părvulescu este prologul șirului de mari succese pe care luptele greco-romane din România aveau să le obțină în anii viitori, începînd chiar cu 1961, la campionatele mondiale de la Yokohama. Profesorul Ion Corneanu primește titlul de antrenor emerit, iar elevul său — Părvulescu — pe acela de maestru emerit al sportului. Tot la Roma i se decerne titlul de maestru emerit al sportului și lui Ion Dumitrescu.

Argint: Ion Cernea (lupte greco-romane, categoria 57 kg).

Bronz: Echipa feminină de gimnastică (Elena Leuștean, Sonia Iovan, Emilia Liță, Anastasia Ionescu, Uta Poreceanu, Elena Nicolescu); Lia Manoliu (atletism, disc); Lia este la a treia sa participare olimpică consecutivă; Maria Vicol (scrimă, floretă); Leon Rotman (canoe); Ion Țăranu (lupte greco-romane, categoria 78 kg); Ion Monea (box, categoria semigrea).

Locul IV: Alexe + Lipalit (canoe dublu, viteză).

Locul V: Sonia Iovan (gimnastică, individual compus și sărituri); Ștefan Petrescu (tir, pistol viteză); Ion Cosma (ciclism, cursă individuală pe circuit); Mihai Sultz (lupte greco-romane, categoria 63 kg); Olga Orban-Szabo (scrimă, floretă); Zoltan Vamoș (atletism, proba de 1 500 m); echipa de polo pe apă (Mircea Ștefă-

nescu, Alexandru Bădiță, Aurel Zahan, Gavrilă Blajec, Alexandru Szabo, Anatolie Grințescu, Ștefan Kroner).

Locul VI: Sonia Iovan (gimnastică, paralele și sol); Maria Szekely + Elena Lipalit (caiac); Gavril Maghiar (tir, pistol viteză); echipa de ciclism în proba de 100 km contra timp (Ion Cosma, Gabriel Moiceanu, Aurel Șelaru, Ludovic Zanon); Gheorghe Popovici (lupte greco-romane, categoria 87 kg); Aurel Vernescu + Mircea Anastasescu + Ion Sideri + Stavru Teodorof (caiac, 4x500 m); Ștefan Kureska + Gheorghe Riffelt + Mircea Roger (canotaj academic, 2+1); echipa de călărie, în proba «Marele premiu Olimpic de obstacole» (Virgil Bărbuceanu, Gheorghe Langa, Vasile Pinciu).

Flacăra olimpică de la Roma se stinge. Toate privirile, toate gîndurile sînt ațintite acum spre orizontul Tokio '64. Și cele ale sportivilor de performanță, și ale celor anonimi care se întrec în Spartachiadele de iarnă și de vară, în Cupa Moldovei, în diversele cupe ale semetiștilor, ale gostaturilor, în competițiile elevilor și studenților. Selecțiile și pregătirile continuă. Acestora partidul și guvernul le asigură noi și noi condiții, bază materială și cadre de specialiști, competiții interne și internaționale.

Peste patru ani acordurile Imnului de Stat al României vor răsună din nou, pentru Iolanda Balaș și pentru Mihaela Peneș, în Japonia, la Tokio.

1961

După furtunosul an olimpic 1960, sportul românesc nu înregistrează o scădere valorică, așa cum: de obicei se întâmplă în urma grandioaselor întreceri ale Jocurilor. «Schimbul de miine» s-a integrat armonios, fără... șocuri, în marea echipă sportivă a României. Numai că prima mare victorie internațională a fost înregistrată la un sport, pe atunci, neolimpic: handbalul!

CAMPIONI MONDIALI!

Am scris acest subtitlu cu semnul exclamării deoarece și performanța handbaliștilor noștri a fost, poate, cea mai surprinzătoare din cîte au avut loc în tot anul 1961.

...O seară de martie în grandioasa Westfallehalle din Dortmund (R.F.G.), 15 000 de spectatori aplaudă echipa României, învingătoare în finala campionatului mondial de handbal în 7. În semicercul nostru, 14 băieți — merită să le amintim numele: Moser, Hnat, Ivănescu, Nodea, Oțelea, Telman, Covaci, Costache I, Costache II, Coman, Bulgaru, Bădulescu, Bogolea și Redl — se îmbrățișează, se sărută și plîng de bucurie. Lor li se adaugă cei doi antrenori emeriti, conducătorii acestei fantastice campanii sportive, Nicolae Nedef și Oprea Vlase. Spectatorii continuă să aplaude în picioare, deși formidabila finală România—Cehoslovacia s-a terminat. Și cum să nu aplauzi, cînd pe teren spectacolul continuă! Celebrii handbaliști cehoslovaci Arnost, Csermak și Duda se desprind din rîndurile echipei lor și se îndreaptă spre grupul nostru. Au stilouri în mînă. Epilogul finalei e de-a dreptul uluitor. Faimoșii handbaliști cehoslovaci solicită autografe învingătorilor lor. Ivănescu, Nodea, Moser semnează...

C.C.E. LA BUCUREȘTI

Martie 1961 a fost o adevărată «lună a handbalului românesc». Stimulate de frumoasa victorie a băieților, handbalistele de la Știința București cuceresc «Cupa Campionilor Europeni», învingînd în finală, la București (8—1) și la Praga (5—4), formația pragheză Dynamo.

MARI COMPETIȚII DE MASĂ

8 Mai 1921—8 Mai 1961. Oamenii muncii din patria noastră întîmpină ziua glorioasei aniversări a partidului. Sportivii sînt și ei în primele rînduri, «Cupa primăverii» și crosul «Să întîmpinăm 1 Mai» mobilizează la startul întrecerilor zeci și zeci de mii de sportivi de pe tot cuprinsul patriei.

Mario Alexandru și Geta Pitică în marea încheștare a campionatelor mondiale de tenis de masă de la Pekin — 1961. Reprezentantele României au fost singurele «paleta» din Europa care au reușit să cîștige un titlu mondial, cel de dublu fete.

Sute de iubitori ai sportului au ținut să-i întîmpine pe handbaliștii români la sosirea lor de la Dortmund, unde au cîștigat titlul de campioni mondiali (martie 1961).

ROMÂNCELE SALVEAZĂ ONOAREA EUROPEI!

Pekin, capitala Republicii Populare Chineze. 5—14 aprilie. 350 de jucătoare și jucători de tenis de masă, reprezentanți de elită a 30 de țări din cele 5 continente se întrec pentru cucerirea celor 7 titluri mondiale. Sportivii chinezi și japonezi reprezentau marea forță a competiției și-și disputau medaliile de aur. Cu o singură excepție, nimeni înafară de ei nu a mai putut ajunge la titlurile supreme. Excepția de care aminteam a fost reprezentativa feminină a României: Maria Alexandru și Geta Pitică au cîștigat medaliile de aur în proba de dublu, salvînd astfel onoarea tenisului de masă european.

AUR, ARGINT ȘI BRONZ LA YOKOHAMA

Cei mai buni luptători din lume și-au dat întîlnire la începutul lui iunie 1961 în îndepărtata Japonie, la Yokohama. Centurile de campioni mondiali pușe în joc acolo i-au atras și pe voinicii din România, care au plecat spre Țara Soarelui Răsare hotărîți să confirme succesul olimpic de la Roma. Și luptătorii noștri de grecoromane s-au întors victorioși. Vă mai amintiți medaliații? Valeriu Bularca — aur, Dumitru Părvulescu — argint, Ion Cernea — argint, Gheorghe Popovici — bronz. O salbă de medalii pentru sportul luptelor din țara noastră.

RAPIDUL ȘI C.C.E. LA VOLEI

În seara zilei de 8 iulie, după prima manșă a finalei C.C.E. la volei dintre Rapid București și T.S.K.A. Moscova, corul feroviar din sala Floreasca cînta oda bucuriei, presimțînd că marea cupă de cristal nu le mai poate scăpa voleibaliștilor noștri. Și așa a fost. După o săptămînă, Horațiu Nicolau și compania se întorceau de la Moscova cu valorosul trofeu. Voleiul românesc izbutea pentru prima dată o victorie deplină, reușînd să elimine supărătorul titlu de «vice» din palmaresul său.

CAMPIONII EUROPEI

«Amiralii» caiacelor și canoelor din Europa au navigat în septembrie 1961, la Poznan. În cursa pentru cucerirea titlurilor de campioni ai continentului, sportivii români s-au numărat printre cei mai bine pregătiți. Bilanțul: 3 medalii de aur (Sidorov și Iacovici la canoa dublu 1 000 m, Arti-

mov și Conțolenco la caiac dublu 500 m și Aurel Vernescu la caiac simplu 500 m), una de argint (Nicoară la caiac simplu 1 000 m) și 2 de bronz (Nicoară la caiac simplu 500 m și cuplul Calinov-Somovschi la canoa dublu 1 000 m).

1961 — ANUL DE AUR AL IOLANDEI

Iolanda Balaș domină cu autoritate lotul săritoarelor în înălțime din întreaga lume. Numai în 1961, loli a corectat de patru ori recordul mondial: 1,87 m, 1,88 m, 1,90 m și 1,91 m! Dintre acestea, numai unul singur a fost realizat la București. Celelalte trei, peste hotare, fie la Varșovia, fie la Budapesta, fie la Sofia. «1,91» a rămas și astăzi, după opt ani, o culme spre care tind toate săritoarele din lume, dar pe care nimeni nu a mai reușit să o atingă...

1962

CUVÎNTUL PARTIDULUI

«Organizațiile sportive sînt chemate să desfășoare o intensă și permanentă activitate de educare a sportivilor în spiritul dragostei nemărginite față de patria socialistă, al atitudinii juste față de muncă și bunurile obștești, al respectului față de colectivul în care își desfășoară activitatea profesională și sportivă și față de publicul spectator, al deplinei corectitudinii sportive, al hotărîrii de a munci cu perseverență și a lupta cu îndrăjire pentru a obține rezultate tot mai valoroase în întrecerile sportive interne și internaționale. Mișcarea noastră sportivă dispune de condiții materiale corespunzătoare, de sportivi talentați, hotărîți și capabili să urce cele mai înalte culmi ale măestriei. Ea poate și trebuie să obțină în toate ramurile de sport rezultate la nivelul celor mai valoroase performanțe mondiale.»

(Din salutul C.C. al P.C.R., Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri adresat Conferinței pe țară a mișcării sportive — 1962).

PRIMĂVARĂ FOTBALISTICĂ

Aprilie 1962. În 5 orașe din țară — București, Ploiești, Constanța, Brașov și Cluj — 19 echipe naționale de juniori din Europa au pornit marea bătălie fotbalistică din cadrul Turneului U.E.F.A. Și laurii victoriei au revenit pentru prima dată în istoria acestei mari competiții europene reprezentativei României, care a reușit să învingă în finală puternica echipă a Iugoslaviei (4—1).

ROMÂNCELE — CAMPIOANE MONDIALE LA HANDBAL

Campionatul mondial feminin de «handbal în șapte» din iulie 1962 a fost găzduit de țara noastră, țara campionilor mondiali. De data aceasta a fost rindul fetelor să demonstreze că handbalul românesc se poate scrie cu majuscule pe toate meridianele lumii. Iată echipa de aur a fetelor, care a cucerit titlul mondial: Irina Nagy, Josefina Ștefănescu, Liliana Borcea, Aurora Leonte, Ana Bojan, Victorița Dumitrescu, Antoaneta Oțelea, Constanța Dumitrescu, Edeltraute Frantz, Felicia Gheorghită, Maria Constantinescu, Aurelia Szökő și Elena Hedeșiu.

FLORETA DE AUR

La numai o săptămână după ce pe stadionul Republicii se sărbătorise victoria handbalistelor, la capătul lumii, la Buenos Aires, Olga Szabo a cucerit titlul de cea mai bună floretistă mondială, împlinind, după 6 ani, pronosticul vestitului campion francez Christian d'Oriola, care îi aplaudase victoria morală de la Melbourne...

București, 1962. Campionatul mondial feminin de handbal în 7 este dominat de fetele noastre. Iată-o pe Maria Constantinescu înscriind în finala cu Danemarca (8-5), meci după care România a primit Cupa Mondială.

1963

Anul preolimpic 1963 a fost un an de trudă, de muncă încordată și de pregătiri pentru cucerirea laurilor olimpici de la Tokio. Sportivii români aveau de apărat acum prestigiul câștigat la J.O. de la Roma.

CUPA — RAPIDULUI

După o absență de un an, C.C.É. la volei a revenit în vitrina cu trofee a clubului Rapid București. Aurel Drăgan, Horațiu Nicolau și ceilalți au învins din nou echipa lui Vitali Kovalev și Evgheni Iakovlev — T.S.K.A. Moscova. În felul acesta, voleibaliștii giuleșteni au egalat (2-2) disputa cu T.S.K.A. pentru marele trofeu european — C.C.E.

JAJCE 1963

Septembrie. Apele lacului iugoslav Blisko fierb sub loviturile padelor și pagaelor celor 477 de sportivi din 25 de țări ale lumii, veniți aici să-și dispute titlurile de campioni mondiali. Și fiii

Praga 1964. Handbaliștii români cuceresc din nou titlul suprem. Celebrul portar cehoslovac Vycha privește cu admirație strălucitoarea Cupă Mondială, pe care reprezentantul nostru Virgil Hnat o prezintă spectatorilor.

Deltei și ai Snagovului sînt la înălțime: cei 7 campioni mondiali — Vasile Nițoară, Haralambie Ivanov, Alexandru Iacovici, Simion Ismailciuc, Achim Sidorov, Anton Ivănescu și Aurel Vernescu — urcă reprezentativa României pe locul I în clasamentul națunilor.

ROMÂNIA — CAMPIOANĂ EUROPEANĂ

După ani de zile de pregătire, de asalt permanent la titlul continental, voleibaliștii din reprezentativa noastră au reușit să urce pe prima treaptă a podiumului campionatelor europene care au avut loc în noiembrie 1963. Școala românească de volei își confirmă, astfel, valoarea în marea competiție continentală, după succesele strălucite din «Cupa Campionilor Europei».

ȘI DIN NOU RUGBIȘTII...

...sînt aceia care aduc ultimele succese ale anului. De fapt, reprezentativa României, care a jucat cu echipa Franței la 15 decembrie la Toulouse nu a câștigat partida, ci a terminat la egalitate (6-6). Dar un rezultat nedecis în compania francezilor, la ei acasă, prețuiește cît o victorie...

Podiumul campionatelor europene de volei — ediția 1963. Locul I România (Horațiu Nicolau), locul II Ungaria (Laszlo Galos), locul III U.R.S.S. (Iuri Cesașkov).

Olga Szabo, floreta de aur a «mondialelor» de la Buenos Aires-1962.

PE APELE LACULUI GRŪNAU...

...în primele zile ale lunii septembrie 1962, sportivele Ștefania Borșov, Lia Bulugoiu, Florica Ghiuzelea, Emilia Rigard și Ana Tamaș aduc României primul titlu european feminin la canotaj academic.

RUGBIȘTII — NEÎNVINȘI ÎN '62

Ultima mare victorie românească a anului a fost realizată de maeștrii balonului oval: România învinge Franța cu 3-0, demonstrînd că reprezentativa noastră poate fi socotită printre marile puteri rugbistice ale continentului. Victoria asupra Franței încheie strălucit anul rugbistic internațional al sportivilor români. Cinci meciuri, tot atitea succese: 11-6 cu Cehoslovacia, 25-5 cu R.D.G., 26-6 cu Polonia, 14-6 cu Italia și 3-0 cu Franța.

Victorie, victorie! Stacheta a rămas neclintită, acolo sus, la 1,90 m, aducându-i Iolandei medalia de aur la J.O. de la Tokio. În plus, un nou record, cel olimpic, la care cu greu se va ajunge.

1964

EVENTUL HANDBALISTIC DORTMUND—PRAGA, O REALITATE

Martie, cea de a treia lună a anului olimpic 1964. Băieții din reprezentativa de handbal a României își apără cu succes titlul de campioni ai lumii, reușind să cucerească a doua oară consecutiv medaliile de aur. Victoria a fost cu atât mai prețioasă, cu cât ea a avut loc la Praga, în capitala Cehoslovaciei, una dintre cele mai mari forțe handbalistice din lume. Evenul Dortmund—Praga devenise o realitate pentru handbaliștii români, incontestabil cei mai buni din lume la ora aceea.

ȘI ISTORIA SE REPETĂ

În 1961, după ce handbaliștii români cuceriseră titlul de campioni mondiali la Dortmund, a urmat un nou succes care confirma valoarea școlii românești de handbal — Știința București a câștigat «Cupa Campionilor Europeni» la fete. Istoria s-a repetat și în 1964. Succesul de la Praga a fost întregit de fetele din echipa Rapidului, care au cucerit C.C.E.

O nouă victorie a rugbiului românesc: echipa Grivița Roșie învinge pe Stade Montois, campioana Franței, cu 10—0 și câștigă «Cupa Campionilor Europeni» — ediția 1964.

PRIMĂVARA TENISULUI DE MASĂ

Jucătorii noștri de tenis de masă, fete și băieți, reușesc într-o singură lună, aprilie, să aducă în țară două cupe ale campionilor europeni. Autorii acestei frumoase performanțe: echipa fetelor de la Voința București (Ella Constantinescu, Maria Alexandru și Eleonora Mihalcă) și formația băieților de la C.S.M. Cluj (Radu Negulescu, Dorin Giurgucă și Adalbert Reli).

...ȘI VARA RUGBIULUI

Cea mai frumoasă victorie a sportivilor români în luna iunie a fost, fără îndoială, cea a rugbiștilor de la Grivița Roșie. După un meci în care a jucat excelent, echipa lui Viorel Moraru a învins XV-le fraților André și Guy Boniface, Stade Montois, campioana Franței. Victoria aceasta a adus sportului românesc o nouă «Cupă a Campionilor Europeni», cea a celor mai bune echipe de rugbi.

TOKIO — 1964

Ca la fiecare ediție a Jocurilor Olimpice, din 1952 încoace, sportivii noștri au fost deseori prezenți pe primul plan al luptei sportive și nu puțini dintre ei ne-au oferit satisfacția unor locuri fruntașe.

La J.O. de la Tokio, stegar al performanțelor românești a fost din nou Iolanda Balaș care, cu 1,90 m — nou record olimpic — și-a adjudecat medalia de aur la săritura în înălțime.

Dacă bucuria victoriei raportate de Ioli reprezenta, de fapt, doar o confirmare, cea a Mihaelei Peneș a fost o extraordinară revelație. Dramatismul probei și-a pus amprenta pe fila rezultatelor tehnice, care consemnează: 1) Mihaela Peneș (România) 60,54 m; 2) Marta Antal-Rudas (Ungaria) 58,27 m; 3) Elena Gorceakova (U.R.S.S.) 57,06 m. De reținut că la această dificilă probă, a aruncării suliței, atleta sovietică Gorceakova stabilise, în «calificări», un excelent record mondial (62,40 m), dar nu a mai putut rezista tensiunii nervoase din finala pe care a câștigat-o Mihaela chiar din prima aruncare, aducându-ne a doua medalie de aur.

În finala de la aruncarea discului — fete, Lia Manoliu și-a încununat cea de a patra participare la J.O., prin cucerirea unei noi medalii de bronz. Cine, oare, ar fi putut pronostica atunci și cea de a cincea participare a Liei la J.O. și mai ales titlul olimpic pe care avea să-l cucerească patru ani mai târziu...

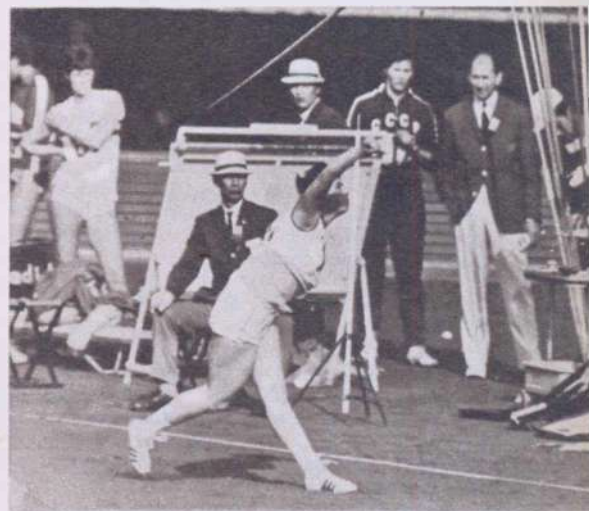
La Jocurile Olimpice de la Tokio nu numai atletele au avut rezultate bune. Luptătorii români, iar dintre ei Valeriu Bularca, Dumitru Părvulescu și Ion Cernea în primul rînd, au figurat printre protagoniștii luptelor clasice. Pe Bularca (meda-

lie de argint) l-au... învins două meciuri nule. Părvulescu și Cernea, amîndoi candidați la primele locuri, au reușit pînă la urmă să cucerească medaliile de bronz.

Trăgătorul Ion Tripșa a fost la un singur punct de aur olimpic: 1) Pentti Linnosvuo (Finlanda) 592 p. (r.o.); 2) Ion Tripșa (România) 591 p.... Cît de mare poate fi uneori un singur punct!

Rezultatele obținute de caiaciștii și canoieștii noștri au fost și ele mulțumitoare. Prezenți în toate cele șapte finale, purtătorii culorilor românești au obținut două locuri II (Andrei Igorov — canoa 1 și Hilde Lauer — caiac 1), trei locuri III (Aurel Vernescu — caiac 1-1 000 m; echipajul român — Vernescu, Sciotnic, Turcaș, Cucuc — la caiac 4-1 000 m; dublul Hilde Lauer, Cornelia Sideri la caiac 2-500 m).

Iată care a fost bilanțul general al medaliilor olimpice cucerite de sportivii români la Jocurile Olimpice de la Tokio: 2 — aur, 4 — argint și 6 — bronz. Aceștia li s-au adăugat patru locuri IV, nouă locuri V și șase locuri VI, ceea ce a reprezentat un total de 94,5 puncte și locul 12 în clasamentul general, neoficial, pe națiuni. Fără îndoială, un frumos succes al mișcării sportive din România, mișcare sportivă a cărei valoare va fi confirmată din plin și în anii următori.

Mihaela Peneș răstoarnă toate pronosticurile și câștigă, la Tokio, medalia de aur la aruncarea suliței cu o performanță de 60,54 m.

Luptătorul Valeriu Bularca a fost neînvins la J.O. de la Tokio. Dar cele două meciuri nule i-au... răpit medalia de aur, Bularca (în dreapta) trebuind să se mulțumească... doar cu cea de argint.

1965

Startul anului sportiv internațional 1965 continuă să se resimtă de pe urma marilor eforturi ale Olimpiadei nipone. Sportivii din lumea întreagă se relaxează. Serile de iarnă își consumă dorul de mișcare în sălile de handbal sau volei, baschet sau tenis de masă.

EVENTUL DE MARTIE

La sfârșitul lui martie, echipa de tenis de masă a C.S.M.-ului din Cluj (Negulescu, Cobirzan, Giurgiuică) câștigă «Cupa Campionilor Europeni», învingând pe S.C. Leipzig cu 5-0, chiar la Leipzig. Peste numai 2 zile (Brașov, 28 martie), «Voința» fetelor (Ella Constantinescu, Maria Alexandru, Eleonora Mihalca) câștigă, la rîndul său, finala C.C.E., învingând formația vest-germană D.T.C. Kaiserberg, cu 5-1. Eventul de martie al tenisului de masă românesc repune în actualitate o valoare de nimeni contestată.

IVĂNESCU, MOSER, HNAT...

Peste numai o săptămînă, Cupa Europeană a handbalului este cucerită de Dinamo București, care învinge echipa iugoslavă Medvesciak din Zagreb, cu 13-11. O victorie răsunătoare, aplaudată de 6000 de francezi, la Lyon. Ecurile Haarlem-ului handbalistic al românilor, care își începuse aventura la Dortmund, stăruie în întreaga Europă.

FRUMOASA LUNĂ MAI

Fotbaliștii români, mereu în... plasa celorlalte sporturi, obțin, în sfârșit, o victorie frumoasă asupra vicecampionilor mondiali conduși de Masopust. (România — Cehoslovacia 1-0, București, 30 mai 1965, în preliminariile mondiale). Fotbalul românesc stringe rîndurile, dar

Titani handbalului mondial, românii și cehoslovacii, într-un duel la București. Victoria e suris și de data aceasta «echipei de aur» a României, prezentă în fotografie prin Mircea Costache II și Ivănescu (tricouri albe).

La startul competițiilor sportive de masă se aliniază numeroși tineri dornici să se afirme și să urce treptele măiestriei. În imagine, un aspect de la un concurs popular de înot.

cu unele excepții, succesele se vor lăsa așteptate încă 4 ani, pentru a înflori tot în mai, la Lausanne.

REVANȘA LUI CERNEA

Mereu prezent în bătălia finală a marilor competiții mondiale și olimpice, mereu «al doilea», așa cum s-a întîmplat la Roma și la Yokohama, luptătorul Ion Cernea ia o strălucită revanșă asupra propriului său complex, devenind campion mondial la Tampere — Finlanda. Un glorios final de «carieră» sportivă.

...ȘI A BĂTRÎNULUI LEU

Rapid cel mare, team-ul «nr. 1» al voleiului românesc, câștigă o nouă ediție a Cupei Campionilor. Manșa finală, oferită publicului belgian, la Bruxelles, în compania echipei bulgare din Pernik, reprezintă o foarte frumoasă propagandă pentru volei.

OLGA, INEPUIZABILĂ...

Deși s-au scurs 9 ani de cînd Olga Orban-Szabo a cucerit medalia olimpică de argint din Australia, deși s-au scurs alți 3 de la triumful

total în Campionatul mondial de scrimă din Argentina, Olga are puterea de a cucerii o nouă medalie de argint, în campionatul mondial de la Paris (iulie 1965). În același timp, echipa de floretă fete (Orban — Iencic — Drimbă — Vico!) repetă argintul, dînd astfel densitate victoriei obținute de fosta campioană mondială.

ORGOLIUL FOTBALIȘTILOR

Geloși, în mod firesc, pe succesele altor ramuri de sport, fotbaliștii români pornesc o ofensivă spectaculoasă în ultimele 40 de zile ale anului. La 22 noiembrie, România învinge cu 2-0, la București, Portugalia lui Eusebio și Coluna, după un joc de mare spectacol, în care a atacat de la primul și pînă la ultimul minut. După acest joc s-a emis părerea că victoria asupra Portugaliei nu ar fi prea consistentă, ea fiind obținută în dauna unui adversar care «încheiase conturile» preliminarilor. Peste 8 zile s-a ivit, însă, un prilej excelent: meciul Dinamo București — Internazionale, pentru C.C.E. Rezultatul a fost una din marile surprize ale sezonului internațional. Celebrul Inter al lui Hererra, cu Picchi, Jair, Corso, a fost nevoit să încline steagul, cu 1-2. Returul s-a jucat la Milano. În minutul 67, marele Inter nu deschisese scorul.

Echipa feminină de poșice a României și antrenorul Alexandru Andrei pe cea mai înaltă treaptă a podiumului la campionatele mondiale din 1966 — București.

Trei reprezentanți de valoare ai tenisului nostru de masă — Rethi, Giurgiucă și Negulescu — din echipa C.S.M. Cluj, victorioasă în «Cupa Campionilor Europeni».

Final de aur al voleibaliștilor de la Rapid București în Cupa Campionilor Europeni». Sportivii de la T.S.K.A. Moscova nu au putut rezista măiestriei echipei rapidiste, condusă magistral de Horațiu Nicolau, la fileu, asistat de Aurel Drăgan.

A trebuit să vină un «11 m», pentru ca atacul de miliarde al milanezilor să străpungă poarta lui Datcu. Al doilea gol a venit în minutul 89. Dinamo a trecut, astfel, pe lângă o mare victorie, dar și așa, prestigiul său internațional a crescut enorm.

1966

MAREA FINALĂ ROMÂNEASCĂ

Aprilie... Rapid învinge pe T.S.K.A. Moscova. Dinamo București trece de Dukla Kolin. Marele triumf al voleiului european și-a disputat înflăcăta. Rapid și Dinamo, învingătoare, dispută o finală românească. Niciodată, parcă, voleiul românesc nu a mai urcat pe o asemenea culme.

VICTORIA MARIEI ALEXANDRU

A cita oară? La 20 aprilie, Maria Alexandru devine campioană europeană de simplu, la tenis de masă, în patria surorilor Rowe și a Annei Haydon-Jones. Maria confirmă, astfel, valoarea paletei românești și superioritatea fetelor asupra băieților. Cine nu-și aduce aminte de campionatul mondial din R.P. Chineză, cînd dublul fetelor române a adus Europei singurul ei titlu?

PERFORMANȚĂ UNICĂ

Echipele României (f. și m.) de popice și pechea Petre Purje — Constantin Rădulescu au cucerit la C.M. de la București, desfășurate pe cocheta arenă cu 6 piste din parcul sportiv Voința, trei din cele șase titluri puse în joc, performanță unică realizată în clasamentul pe națiuni al acestei mari competiții. Fetele noastre vor reedita, de altfel, succesul și la ultima ediție a «mondialelor» de la Linz — 1968.

SUB PUTEREA TRADIȚIEI...

Tradiția prezenței tirului românesc pe marile podiumuri, inaugurată de Iosif Sirbu la Helsinki și continuată de Ștefan Petrescu la Melbourne și de Ion Dumitrescu la Roma, Constantin Antonescu la Moscova, este preluată de Virgil Atanasiu, campion mondial la pistol viteză, cu 596 de puncte (Wiesbaden, 17 iulie). Gheorghe Enache îl secondează cu brio, printr-un frumos argint la talere.

AURUL APELOR

Un nou și strălucit succes al caiaciștilor și canoaiștilor la Grunau, în întimpinarea zilei de 23 August. Cinci medalii de aur, una de argint, una de bronz. Pe tabelul de onoare al campionilor mondiali, Aurel Vernescu, Afanasie Sciotnic, Petre Maxim, Aurel Simeonov, Mihai Turcaș, Dimitrie Ivanov, Anton Calenic, Vicol Calabiciov, Serghei Covaliov.

BRONZUL CRISTINEI...

În ziua de 23 August 1966, la Utrecht, Cristina Balaban cucerește o frumoasă medalie de bronz, care întrezărește un start frumos natației românești. Bravo, Cristina!

Una dintre cele mai plăcute surprize ale anului 1967: victoria floretiștilor români la Montreal, în îndepărtata Canadă. Iată campioni mondiali: Iuliu Falb, Ștefan Ardeleanu și Tânase Mureșanu (sus); Mihai Țiu și Ionel Drimbă (jos).

1967

TINERETEA FOTBALULUI

La 18 ianuarie, echipa națională de tineret a României obține o victorie uimitoare la Montevideo, învingind pe Penarol, echipa lui Herbert Spencer, cu 2-0. Ce păcat că ideea întineririi echipei naționale, care avea să rodească alt de frumos în toamna anului următor, n-a fost îmbrățișată ceva mai devreme!...

NĂLUCA LUI PANTURU

În penultima zi de ianuarie, cvartetul Panturu — Hristovici — Maței — Neagoe cucerește titlul de

Trei medaliați la «mondialele» de greco-romane de la București (1967), câteva flori din frumosul buchet al succeselor luptelor românești. De la stînga la dreapta, Simion Popescu, Nicolae Martinescu și Ion Baciu (campion mondial).

campion european la bob. Inginerul Dudu Frim, fost campion european cu decenii în urmă, își privește cu dragoste urmașii.

RESURECȚIA HANDBALULUI...

La Rotterdam, în Olanda, alături fetele cât și băieții cuceresc titlurile de campioni mondiali la tineret. Handbalul românesc își repune astfel candidatura la primul loc, după... doar medalia de bronz cucerită cu puține zile în urmă, la campionatele mondiale din Suedia.

O NOUĂ FINALĂ ROMĂNEASCĂ

Dinamo și Rapid au sprintat cu aceeași forță ajungând să-și dispute din nou finala Cupei Campionilor Europeni de volei la București. Terenul meciului de baraj, după o dispută electrică, este, deci, tot un teren al Capitalei noastre. Superba arhitectonică a Sălii Expoziției frează sub puterea aplauzelor.

INTERMEZZO RUGBISTIC...

Obsedați de marele duel cu echipa națională a Franței, iubitorii rugbyului găesc aproape normală și lipsită de valoare victoria României asupra Italiei, cu 24-3. Și, totuși, e o victorie care ne confirmă locul din primul rind al rugbyului european.

PALLAZZO DELLO SPORT: 6 MEDALII ROMĂNEȘTI

În patria lui Benvenuti, Nicolae Giju (medalie de campion european) conduce, urmat de Constantin Ciucă (argint), cvartetul celor patru medaliați cu bronz (Hodoșan — Covaci — Chivăr — Monea), anunțând convertirea medaliei de bronz în aur, la campionatele europene din România.

MUȘCHETARI ÎNVINGĂTORI

La 8 iulie, în îndepărtatul Montreal, echipa de floretă a României, alcătuită din Drimbă, Mureșanu, Falb, Țiu și Ardeleanu, câștigă turnirul suprem cu Franța (9-3), Polonia (9-7) și U.R.S.S. (9-6).

Marele și așteptatul salt calitativ al floretei s-a produs, în sfârșit.

STRĂLUCITOARELE ZILE DE 'AUGUST...

La Duisburg, celebra flotilă de la Grünau își ratifică performanța ultimă, cucerind alte 6 titluri europene.

SE RIDICĂ NOI LUPTĂTORI...

Europenele de lupte din septembrie, de la București, confirmă valoarea «bătrînilor» Martinescu (bronz) și Simion Popescu (argint), dar anunță ofensiva tineretii, prin Turturea (argint) și Baciu (aur).

Ștafeta își continuă mersul spre... Mar del Plata.

Una din familiile... olimpice consacrate pe plan mondial — soții Ileana și Ionel Drimbă. Mexico City — 1968 un frumos succes. Ionel — medalie de aur. Ileana — medalie de bronz.

O «FLEȘĂ» CU RĂSUNET

Agențiile de presă anunță că, în Mexic, Viorica Viscoșoceanu a sărit 6,56 m. Cine ar fi bănuțit că Viorica înregistrase doar o cifră intermediară în drumul ei spre triumf? (Mexico City — 1967).

EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORTUL — ACTIVITĂȚI DE INTERES NAȚIONAL

Indicațiile prețioase date de conducerea partidului, în urma unei profunde analize științifice a stadiului de dezvoltare a educației fizice și sportului la noi, au stat la baza rezoluției Conferinței pe țară a mișcării sportive din 1967 și, pentru prima dată în țara noastră, a unui act normativ de cea mai înaltă investitură, Legea cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport, adoptată de Marea Adunare Națională în luna decembrie a aceluiași an. Subliniindu-se deosebitul rol social al educației fizice și sportului, Legea le proclamă ca activități de interes național, care se bucură de sprijinul statului. Având în vedere necesitatea unei mai substanțiale răspîndiri a acestei activități cu largi efecte în dezvoltarea fizică și intelectuală a poporului, a tinerelor generații îndeosebi, sînt investite cu atribuții și sarcini — pe lângă C.N.E.F.S. — organizații de masă și instituții centrale cu mari posibilități organizatorice și materiale, capabile să ducă la îndeplinire sarcinile trasate de partid în acest domeniu. Sindi-

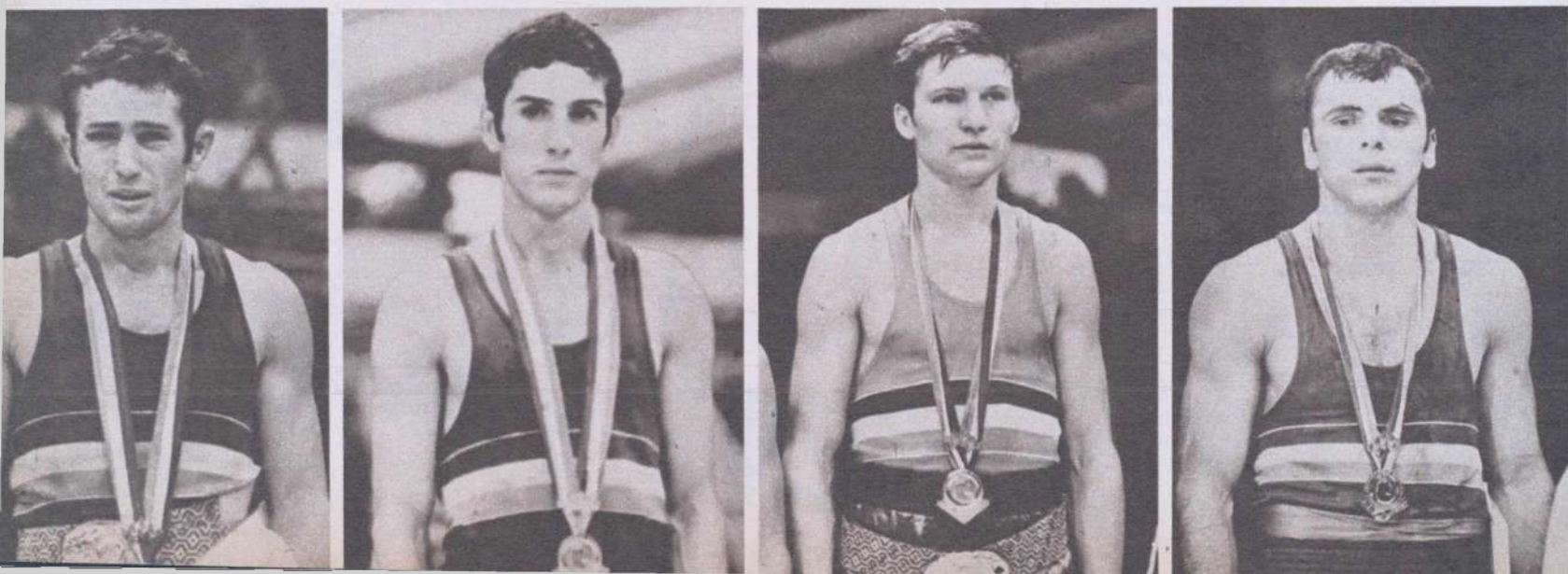

Cea de a doua medalie de aur obținută de boxul românesc la campionatele europene s-a datorat «coșului» Nicolae Giju (în stînga), învingător incontestabil la «europenele» de la Roma — 1967.

Trăgătorii români au fost mereu în lupta pentru primele locuri în marile competiții internaționale. În imagine, doi dintre reprezentanții glorioși ai tinerei generații: Virgil Atanasiu și Ion Tripșa.

Europenele din 1969 — cel mai mare succes al boxului românesc: 4 medaliați cu aur — Constantin Ciucă, Aurel Dumitrescu, Calistrat Cuțov și Ion Alexe.

Atletismul românesc s-a situat în Mexic pe treapta cea mai înaltă a podiumului. La întoarcerea în patrie, fosta campioană olimpică Iolanda Balaș le-a felicitat cu multă căldură pe noile campioane olimpice Viorica Viscopoleanu și Lia Manoliu, care i-au preluat cu brio ștafeta.

catele, organizația U.T.C., Consiliul Național al Pionierilor, Ministerul Învățământului, M.F.A., M.A.I., Ministerul Sănătății, U.N.C.A.P., Comitetul de Stat pentru Economia și Administrația Locală, organele locale ale administrației de stat, O.N.T. și altele acționează acum împreună cu C.N.E.F.S. pe un front larg.

În numai doi ani se înregistrează astfel un evident impuls în aceste activități, tocmai datorită eforturilor conjugate și bazei materiale substanțial sporite.

1968

ZBORUL NĂLUCILOR ALBE CONTINUĂ...

La Saint Moritz, echipajul românesc de patru confirmă, printr-o frumoasă medalie de argint. La 11 februarie 1968, Panțuru și Neagoe cuceresc prima medalie olimpică românească la Jocurile de iarnă, aducând acasă o frumoasă elogie de bronz.

MĂRȚIȘORUL FETELOR

În primele două zile de martie, floretistele de la Steaua câștigă Cupa Campionilor Europeni la

Torino, învingând puternica echipă Dinamo Moscova, alcătuită aproape exclusiv din campioane mondiale. Victoria este semnată de Olga Orban-Szabo, Ecaterina Iencic, Ileana Drîmbă, Ana Ene și Suzana Tasi-Ardeleanu.

DUELUL EUROPEAN STEAUA — DINAMO...

Pentru a răspunde marelui palmares al handbaliștilor dinamoviști, Steaua obține o frumoasă victorie: ea câștigă la Frankfurt pe Main (în ziua de 6 aprilie) «Cupa Campionilor Europeni», învingând pe Dukla Praga cu 13—11. După succesul «Tineretului» la Rotterdam, Cupa de cristal adusă de Steaua e o nouă victorie menită să innobileze bronzul de la Stockholm.

OLIMPIADA SUCESELOR ROMÂNEȘTI

15 medalii olimpice!
Cel mai bun bilanț de fond din istoria Jocurilor Olimpice.

Pentru România sportivă, Mexico 1968 reprezintă, de fapt, dobîndirea conștiinței de sine.

La Melbourne am avut, poate, avantajul probelor de fond ale canoiei. La Roma și la Tokio, prezența fenomenalei noastre campioane Iolanda Balaș a izbutit să ascundă pierderea plutonului marilor performanțe. Mexicul, în schimb, a învins și aceste două handicapuri. Mai mult decît atât, olimpicii României 1968 au ținut pasul

Antrenorul emerit Radu Hușan, făurorul marilor victorii ale padelelor și pagaclor românești, încadrat de doi dintre cei mai destoinici elevi ai săi, Sciotnic și Vernescu, acum campioni europeni la caiac dublu 500 m.

formidabilei trene impuse de marile puteri sportive în lupta pentru supremația olimpică. Și această menținere a pasului maxim este, desigur, cea mai elocventă probă de vitalitate și talenți a «virfurilor» noastre sportive.

Ce reprezintă colecția celor 15 medalii olimpice?

În primul rînd, o distribuție armonioasă pe mai multe ramuri, fapt care pledează pentru o interesantă polivalentă.

În al doilea rînd, medaliiile noastre olimpice și, mai ales, cele de aur, au o densitate valorică deosebită.

Viorica Viscopoleanu e o veritabilă replică a lui Bob Beamon.

Lia Manoliu ar putea forma, împreună cu Oerter, marele cuplu statuar al Olimpiadei mexicane.

În sfîrșit, frumoasa medalie a lui Ionel Drîmbă n-a venit pe fondul surprizei (fenomen atît de obișnuit în aprigul duel al scrimei), ci ca un corolar al neașteptatei — spunem noi — medalii colective de la Montreal.

Cele 15 medalii de la Ciudad de Mexico reprezintă un mîndru PREZENT românesc într-o arenă sportivă populată de giganți. Dar ele sînt, în același timp, o mare obligație de viitor față de nenumărații iubitori ai sportului din țara noastră, care au vibrat timp de două săptămîni «la cea mai înaltă tensiune».

1969

OMAGIUL FOTBALIȘTILOR

La 15 ianuarie 1969, la Londra, 11 tineri născuți (toți) după 23 August 1944, dăruiesc palmaresului zbuciumat al echipei noastre naționale un splendid draw pe Wembley, în compania campionilor mondiali.

«Cei 11 de pe Wembley» consideră și astăzi, după Atena și Lausanne, că egalul de pe Wembley este, pentru ei, mai mult decît o victorie.

...ȘI AL BOXERILOR

În preajma marii sărbători a celor 25 de ani de la Eliberare, boxul românesc a înscris în Cartea de aur a sportului românesc din ultimul sfert de veac o strălucită pagină, investind cu titlul de campioni europeni un consacrat (Constantin Ciucă) și trei speranțe (Dumitrescu, Cuțov, Alexe) care sînt — prin tinerețe — o replică firească a «nucleului de pe Wembley».

ULTIMELE SECVENȚE...

● Cu numai o săptămîină înaintea celei de a XXV-a aniversări a eliberării patriei, tenismanii noștri Ion Țiriac și Ilie Năstase reputează unul dintre cele mai mari succese ale sportului românesc din toate timpurile, eliminînd echipa Angliei în finala interzonală a «Cupei Davis». Această strălucită victorie, care a urmat formidabilei suite R.A.U. (3—2) — Israel (5—0) — Spania (4—1) — U.R.S.S. (4—1) — India (4—1), a confirmat clasa internațională a jucătorilor noștri și a permis echipei României să intre în clubul foarte restrîns al finaliştilor Cupei Davis.

● Simultan, pe lacul Himki de lingă Moscova, caiacistii Vernescu-Sciotnic și canoistii Patzaichin-Covaliov au reconfirmat prestigiul internațional recunoscut al padelelor și pagaielelor românești cucerind două medalii de aur în competițiile europene.

*

Cartea de aur a ultimilor 25 de ani își isprăvește filele. Fie ca noua carte a victoriilor să atingă dimensiunile unui tom și mai mare!

STARTUL CAMPIONATULUI

dominat de DUMITRACHE și DOBRIN

OASPEȚI DE PESTE HOTA

2 X 48 DE ORE

sau prima impresie puternică

De două ori 48 de ore de ședere în România, în trecere din Polonia în Bulgaria și retur — mi-au prilejuit multe așa-zise impresii ale primei vizite în această țară ospitalieră. Prima impresie este cea mai puternică și — după cum afirmă toți — cea mai importantă. Omul rămâne întotdeauna sub vraja ei, chiar dacă ulterior mai revine de nenumărate ori în aceleași locuri.

Deci, prima impresie din România? În general vorbind, un avânt impunător al construcției! Iar pe lângă asta, grija pentru aspectul estetic și curățenia orașelor, pentru așezarea bazelor sportive.

Drept temei pentru aceste impresii, pentru aceste aprecieri, mi-au servit, în calitate de ziarist care se preocupă în primul rând de problemele educației fizice, bazele din acest domeniu. De la colegul meu de redacție, tov. Cichowicz, care s-a întors de la Campionatele europene de box de la București, am auzit foarte multe lucruri, printre care și despre ingenioasa adaptare care a făcut din patinoarul artificial o sală sportivă, cu toate instalațiile, inclusiv cele pentru funcționarea biroului de presă. Văzând toate acestea acum, cu proprii mei ochi, am exprimat aceleași cuvinte de admirație pentru marele efort făcut. Și material, deoarece din câte mi s-au spus, această adaptare doar pentru câteva zile, a costat o sumă frumoasă. Constat deci că România a făcut un dar frumos A.I.B.A.-ei.

De la patinoar mergem să vizităm alte obiective ale Complexului sportiv „23 August”. Mă surprinde prin mărimea sa bazinul acoperit de 50 m, mai cu seamă că în Polonia dispunem doar de un singur bazin de aceste dimensiuni (la Stargarda) și abia acum se proiectează câteva investiții similare.

Dar spunînd „prima impresie puternică” mă refer și la faptul că ochii și urechile mele au înregistrat și alteceva: stadionul de 65 000 de locuri și informația că el a fost construit de către tineretul sportiv bucureștean doar în 90 de zile! Impunător!

În primele 48 de ore ale șederii mele în România am mai avut prilejul vizitării bazei sportive din Snagov, care oferă condiții perfecte pentru odihnă și pregătirea echipelor în vederea unor competiții importante. Am admirat în special buna întreținere a suprafeței terenurilor, covorul de gazon ideal.

De la bază, o scurtă plimbare pe lac, în trecere pe celălalt mal care, împreună cu pădurea care-l împodobește, constituie un loc admirabil pentru odihna duminicală. Pentru aceste locuri, așezate atât de aproape de Capitală și oferind condiții atât de bune de odihnă duminicală locuitorilor marii metropole, i-am învidiat pe bucureșteni. Ce bine că aici, în București, aproape în centrul orașului, există un lanț întreg de lacuri, iar la mică distanță fermecătorul Snagov!

Scriu despre baze, odihnă... De la acest subiect

mai avem doar un pas plin la Mamaia! Firește, un pas în sens figurat, deoarece pentru a vizita stațiunea maritimă, ajună legendară în Polonia a fost necesară amabilitatea neobișnuită a colegilor de la revista „Sport”, care mi-au organizat o excursie fermecătoare în locurile ajunse renumite în întreaga lume. Frumoasa Eforie, apoi Techirghiolul — cu pitorescul lac, cu totul necunoscut în Polonia, Constanța — care patronază întregul litoral, cu antichitățile ei romane și... autobuzele pline de turiști — toate acestea sînt frumoase, interesante. Dar cel mai mult m-a impresionat Mamaia, deși am văzut-o în multe pliante și afișe de reclamă! Hoteluri zvelte, luminoase, crescute din pustiu în ultimii ani, mulțimea multicoloră vorbind nenumărate limbi, care forfotește pe străzi și umple plajele largi, comunicația admirabilă și magazinele bine aprovizionate, apa, florile, soarele... Iată cele mai puternice dintre primele impresii tari. Impresii care, ca multe altele, culese în cele 96 de ore de ședere în România, au confirmat părerea cu privire la vrednicia poporului român, care recuperează într-un ritm rapid lipsurile moștenite de la regimul burghezomșieresc.

Sub farmecul acestei impresii părăsesc România, țară ospitalieră și nespus de interesantă.

JAN ROTTER
Redactor șef al revistei „TEMPO”
Cracovia

Mult așteptatul start al campionatului de fotbal 1969—70 a excelat prin spectacolul oferit de Dumitrache și Dobrin. Primul a confirmat formidabilul său simț al porții, marcând 4 dintre cele 5 goluri ale echipei sale. La rîndul său, Dobrin, mijlocașul de ieri, a înscris și el 4 goluri, fiind, în același timp, creatorul întregii jumătăți de duzină care a făcut din F.C. Argeș (echipă salvată acum două luni, în ceasul al 12-lea), primul lider al diviziei naționale 1969—70.

Dacă adăugăm la startul celor doi D partida bună a lui Pîrcălab, ne dăm seama că marele sezon al toamnei 1969 pare să fie un veritabil generator de energii.

Fie ca acest start al «virfurilor» să fie de bun augur pentru echipa națională, în preajma zilei de 12 octombrie, pe frontispiciul căreia stă scris cu litere mari: AUT CAESAR, AUT NIHIL! (i. ch.)

În fotografii:

1. DINAMO BUCUREȘTI — JIUL 5—2. După o detență ireală, Dumitrache a înscris primul gol al gazdelor. Radu Nunweiller își mîngieie părintește «pupilul».
2. F.C. ARGES — CRÎȘUL 6—1. Dobrin a redobîndit dezvoltura din celebrul meci cu Ferencvaros (3—1).
3. POLITEHNICA IAȘI — RAPID 0—0. Noua formulă de stoperi Lupescu (în stînga) — Dan (în dreapta) a izbutit să-l strîngă în menghină pe Cuperman.

SPRE ȚARA NOASTRĂ

Cu inima plină de prietenie pentru ROMÂNIA

Invitat de Federația Română de Atletism, KENYON SHANNON, antrenorul Universității din SEATTLE, statul WASHINGTON, a făcut recent o vizită în țara noastră, cu care ocazie a realizat un schimb de experiență cu antrenorii și atleții români. Cunoscutul antrenor american pregătește o serie de atleți cunoscuți, printre care RAILSBACK, cu o performanță de 5,30 m la prăjină — campion S.U.A. în 1968 — deține primul loc alături de VAUGHN 5,27 m și SLOAN 5,20 m.

Silueta sa, amestec fericit de putere cu eleganță, de masă cu suplețe, a fost prezentă timp de o lună lângă fiecare atlet român în parte. Binevoitor, el dădea explicații tuturor, trecînd cu ușurință de la garduri la prăjină, de la ciocan la înălțime.

La plecare, solicitat de un reporter al revistei noastre, SHANNON ne-a împărtășit câteva păreri, cristalizate în decursul acestei luni, despre țara noastră și atleții ei.

«Prin intermediul revistei SPORT vreau să mulțumesc tuturor celor care, prin felul lor cald și prietenos de a fi, m-au făcut să mă simt foarte bine în țara d-voastră. Aș vrea să revin pentru a vedea progresul înregistrat, progres pe care vi-l doresc cît mai mare.

Plec spre casă cu inima plină de prietenie pentru ROMÂNIA.»

Ken SHANNON
— antrenor

SHANNON de vorbă cu atleții români

fotocronica

SPORT

LEI 2,50

UN MARE SUCCES AL TIRULUI ROMÂNESC. La campionatele europene din Cehoslovacia, Petre ȘANDOR (în fotografie) a câștigat proba de pușcă cu aer comprimat, obținând performanța de 376 p (din 400 p posibile).

În ziua a doua a competiției, cvartetul Gheorghe VASILESCU + Nicolae ROTARU + Ștefan ALERHAND — TAMAȘ + Ștefan CABAN a realizat un nou record mondial (la armă fiberă, calibru redus, 60 f. poziția culcat) — 2 380 p, cucerind, totodată, titlul de campion european.

Tirul românesc nu-și dezmente tradiția victorioasă în marile competiții.

«CUPA TINERETULUI DE LA SĂTE», grandioasa competiție sportivă a mobilizat la startul întrecerilor zeci de mii de fete și flăcăi de pe Țara noastră. Anul acesta, în cinstea glorioasei aniversări a eliberării, numărul competitorilor și rezultatele obținute de ei au fost dintre cele mai frumoase. În fotografie, defilarea finaliștilor.

«EREN '69» — iată simbolul celei mai grandioase expoziții a realizărilor românești. Din uriașa sală a expoziției nu puteau lipsi, bineînțeles, numeroasele trofee cucerite de sportivii României în cele mai mari întreceri internaționale. În imagine «colțul sportiv» al expoziției.

CANICULA ȘI... PLOAIA DE RECORDURI — iată două din atributele campionatelor naționale de atletism ale seniorilor. În fotografie, principalii performeri ai campionatelor: Valeria BUFANU (recordmană la 100 mg — 13,4) și Vasile SARUCAN (recordman la săritura în lungime — 7,85 m).

